

DECLAMATIO

A D

ILLUSTRISSIMUM DOMINUM
CORDVBENSEM PRÆSVLEM SERAPHICÆ
RELIGIONIS ALUMNUM,

PRO

EIVSDEM RELIGIONIS SERAPHICÆ,
IN GRANATENSIS PROVINCIÆ, MINISTRO
PROVINCIALI.

Exurge Domine iudica causam tuam. Psalm. 73.

ILL^{ME:} DÑE:

DOLOROSVM cernitur
nouum oculis spe-
ctaculum, Seraphi-
cæ Observantis Fa-
miliæ Granatensis
Prouinciæ Præsü-
lem carceribus man-
cipatum, (a) reclusioni addictum ; &
A dc.

(a)
Ad l. Titio sentum 71. § Titib
centum ff. de cond. & demonst. l. ni-
bil 2. ff. de lib. hom. exhib. D. V. a-
lenz. conf. 74 ex n 78. Marin. lib.
1. resol. iur. cap 44. ex n. 12.

2. delinquentium more, Satellicio per vias agitatum.

2. Grauiter intuentium corda præmuntur; piotum oculi fletus inundatione prægrauantur, non tan offensus publicitatis notæ magnitudine, quam incogitanti delicti culpabili attributione, & licet ipsa sibi sufficit, nec defensore indiget innocentia, in Seraphici Patris obsequium, indignitatis decorem, in regularis exemptionis præsidium in Episcopalem, nec in minimo læsam; venerationem, non sibi, sed Religioni humilis modestia declamat.

3. Fidelis omnium Ecclesiæ Principū seruus; sed tuæ dominationis obsequentior filiationis vinculo Prouincialis Minister, in seruatione cordis ignorat culpam, pœnam patitur; vocem emittit, ne dum (b) criminationem contemnit, crimen videatur agnoscere.

4. Beneuolam humilitatis faciem inculpatus ostendit, & licet in multis obnoxius, in eo, de quo diiudicatur, & tuo reuerenti cultui; omnium spectationi, Prouinciæ que anxietati ostendetur immunis, vt cum (c) ad publicum per scripturam causa manifestata patefiat, etiam inculpatio cognita perpetuetur.

(b)
Diu. Ciprian. ad Demetriadetm.

(c)
Luc. de Pen. in Rub. C. de nauicular. & Naucl. lib. 12.

SECTIO. J.

Proponitur delictum, quo Minister Prouincialis Granatensis accusatur.

(a)
Diu. Paul. Epist. ad Roman. cap. 7. cap. nam concupiscentiam 4. vbi Gloss. de constitut.

1. **B**ENE Apostolus (a) peccatum non cognouit, nisi per legem; quæ igitur lex transgressione violata cõtenditur? Episcoporum intemerata Majestas, Ecclesiasticæ dignitatis veneranda immunitas, Jurisdictionis Pontificalis Authoritas, Sedisque Apostolicæ, omnium Caput, Suprema Potestas.

2. Omnia hæc facta, gratis nos viola-

3.

ri tribuitur, quanta in vno actu molinuntur crimina! Sed in quo transgressio? In confectione processus modo iudiciali, ex mandato Ministri Prouincialis coram Notario Publico contra Cordubensem Præsulem, de cuius verbis facta dicitur informatiua probatio, ex qua multiformis arguitur transgressio.

3. Transgreditur Tridentina decisio, (b) qua causæ grauioribus Episcoporum, etiam hæresis, primæ sedi reseruantur, & si committendæ sint extra Romanam Curiam, non nisi Metropolitanis, aut Episcopis à Beatissimo eligendis, solum ad facti instructionem, processusque confectionem, specialique delegatione manu Sanctissimi committantur, sibi definitiua reseruata; & minores causæ in Prouinciali Concilio, vel ab eo deputatis agitentur.

4. Transgreditur & aliud Conciliare decretum, (c) quo aliæ Episcoporum causæ, ex quibus comparere debeant, etiã Summo Præsuli reseruantur; qualitatesque testium (d) præscribuntur, grauius multandi, si odio, temeritate, aut cupiditate deposuerunt.

5. Transgreditur & Sacræ Congregationis decisio, (e) qua, & Prouinciali Concilio inhibetur formatio processus in causis grauioribus contra Episcopum ad effectum transmittendi ad Sanctissimum.

6. Transgreditur & Bullæ in Cœna Domini (f) pœnalis comminatio, aduersus vsurpantes iurisdictionem ad Sedem Apostolicam, & quascumque personas Ecclesiasticas pertinentem.

7. Transgreditur, & alio capite (g) aduersus omnes, & quoscumque Magistratus, & Iudices, Notarios, Scribas, Executores, Subexecutores, quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contra personas Ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo,

A 2 vel

(b)

Concil. Triad. sess. 24. de reform.

cap. 5.

(c)

Concil. Triad. sess. 13. de reform.
cap. 8.

[d]

Eadem sess. 13. cap. 7.

[e]

De qua Ricc. in praxi 4 p. resol. 491. & in decis. Curia Archiep. 4. p. decis. 142. n. 5 Barboss. ad Const. tit. sess. 24. de reform. cap. 5. n. 8.

(f)

Bull. in Cœn. Dni. cap. 17. relata à Nauar in Man. cap. 27 n. 69. Barboss. de potest. Episcop. 3. part. allegat. 50. n. 74.

(g)

Bull. in Cœn. Dni. cap. 19. Nauar. n. 70. Barboss. n. 76.

4
vel exequendo sine speciali, specifica, & expressa Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia, & ea habita, ad alias personas, aut casus extendendo, aut abutendo, licet talia committentes fuerint Consiliarij, Senatores, Præsidentes, Cancellarij, Vice-Cancellarij, aut quouis alio nomine nuncupentur.

8. Transgreditur denique (sic arguit) omnia iurisdictionis, & potestatis iura, cū se supra Episcoporum Authoritatem, Sacri Præsulatus fastigium, quasi Pontificali legatione, aut Prouincialis Concilij facultate fulgens, Minister Seraphicæ Religionis extolli conatur.

9. Processum enim contra Episcopū formare presumpsit, causam aduersus Ecclesiæ Præsulem instituere curauit, testes ad informatiuam depositionem conuocare præcepit, audacique vsurpatione supremæ dignitatis infulas induere temeriter voluit.

10. Quid ergo respondebit humilitatis Professor, paupertatis sectator, cum de superba sublimitate arguitur? Sed vere Deus (h) respexit illum in bonum, & erexit eum ab humilitate ipsius, & exaltauit caput eius. Iudicabit (i) (itaque) pauperes populi, & saluos faciet filios pauperum, & humiliabit calumniae torem.

SECTIO II.

Inuerisimile, & veritatis expers delictum improbabiler, & pro libito opponit.

1. CERTE adest inuerisimilis delicti præsumptio, qui indemnitati consultat, [a] ipsa grauitas causæ, ipsa delinquentis audaciæ magnitudo,

[h]
Ecclesiast. cap. 11, vers. 13.

(i)
Psalm. 72, n. 4.

(a)
Cap. quia verisimile 10. de præsumpt. Barbosa, ibi n. 3. educit ergo quod verisimile non est præsumitur falsum. Menoch. conf. 2. n. 300 quod verisimile non est, falsitatis speciem habet, & conf. 28, n. 25.

tudo, (b) ipsa inaudita contra Episcopum
causę formatio, in quibus accusatur Mi-
nister Prouincialis, notam suspicionis ex-
cludunt.

2. In Catholicę Religionis Imperio,
vbi Pręsulum veneratio floret, talia non
inveniuntur, Œcumenica Synodus, (*)
sacro lumine illustrata, nec pręsumpsit, si-
quidem, cum in Episcoporum causis cog-
nitionem decernit, pęnam aliter proce-
santi non imponit; non quod impunitę
prębeat delinquenti, sed quod ipsius illu-
minata mēs, tale posse committi delictum
non agnouit.

3. Si hoc de Supremis Potestatibus non
pręsumitur, de Superioribus etiam prin-
cipali decore fulgentibus non suspicatur,
si in legatis aliis Apostolicis non inueni-
tur; quomodo in mirę humilitatis, sum-
męque paupertatis professoribus tam ci-
to creditur?

4. Spectanda est persona, (c) an po-
tuerit facere, & an ante quid fecerit, non
enim credendum, si vita, vel opinio eius
talis ante non extitit. Egregię (d) qua-
litate (maiori titulo Religiosa, & Regulari
dignitate prędicta) omni suspitione ca-
ret, si iustitiam facti interpretatorem non
meretur.

5. Filij Seraphici Patriarchę Pauperū
Romanę sedi fidelis obedientię sectato-
ris, de cuius Regula, instructio nisque prę-
cepto, Ecclesia concinit, (e) Romanę Ec-
clesię Fidem teneri docuit, Presbyterosq;
monuit pręcunctis reuereri: quomodo
Presbyterorum Presbyterum obsequiali
reuerentia defraudarent? Incredibili cri-
minis pręsumptione fatigatur obiectio.

6. Delicti pręsumptionem ius non
patitur, (f) vniuersaliter famę indem-
nitati consulit, & dum augetur grauitas
criminis, pręsumptionis creşcit exclusio;
quo grauius, eo exclusione dignius. Tu
quis es, qui iudicas alienū seruum (inquit
Apostolus) (g) in quo redarguit iudiciū,
quo temerę proximum errasse, peccasseq;
iudicatur.

7. Non in occasione (h) (& vt Go-

(b)

Quo enim atrocius, quo grauius,
quo maius est delictum, eo maiora
argumenta, & inditia procedere de-
bent, prius quam in suspicionem eius
perperati veniamus, pręsertim in
persona, &c. D. Valenz. conf. 63.
n. 67.

(*)

Concil. Tri. d. sess. 24. de reform.
cap. 5.

(c)

L. famosi 7 § hoc tamen ff. ad leg
Iul. Maie. l. cap. in primis 2. q. 1. in
primis requirendum est de persona
Presbyteri, l. vlt. c. de Offi. Magist.
Milit.

[d]

Cap. non omnis 36 7. q. 1. vbi
Glof. verb. sciret, cap. nisi essent 21.
de pręuend. & dign. vbi Glof. verb.
honesti, cap. Lugdunensis 10. q. 2.
Menoeh. de pręsumpt. lib. 5. pręf.
4. n. 10. l. de minore 2. § plurimis
ff. de quest. vel cuius existimationis
quisque in sua Ciuitate est. l. non
omnes 5. § à barbaris ff. de re milit.
& si bonus miles antea estimatus
fuit, prope est vt affirmatione eius
credatur. Menoch. lib. 1. pręsump.
89. n. 133. D. Valenz. conf. 163.
per tot. & ex n. 92.

[e]

In offi. S. Franc. die 4. Octob. ad
resp.

(f)

L. merito 51. ff. pro socio, Mascard
de probat. c. 1. § 496. & concl. 1416
Menoeh. lib. 5. pręsumpt. l. 1. & 2.

(g)

Diu. Paul. ad Rom. c. 14. D. Iacob
Epist. c. 2. Menoch. vbi proxime.

[h]

L. famosi 7. §. 3. ff. ad leg. Iul.
Maie. l. vbi Gotsfred. lib. 6.

B

to.

tofredus non obtentu adulationis] a Iudicibus crimé ob principalis Maieftatis venerationem habendum, sed in veritate rei. In constituendo factum in esse criminis tota iuris cognitio, sed & prudentiæ discretio (i) adhiberi conuenit.

8. Non quodcumque factum (j) aduersus Principem ipsum, factum esse interpretari debet. Maturarissime (k) iudicanda est res, in qua existimationis periculum versatur, non statim reus, (l) qui accusari potuit existimetur, né iubicetam innocentiam feriamus.

9. Nulla cunctatio magna, vbi Prælati, & Religiosa Dignitas appellatur in culpa, (m) subito cōstituere reum, quem legitime probata delicta (n) non damnant, iniuria est; omnia nō properanti, (o) clara, certaque sunt, festinatio improvida est, & cæca, præcipitur iudicium, quod attentæ considerationis circumspectio non dirigit.

10. Nos enim (loquebatur Pontifex) (p) nos enim tempore indigemus, vt ali. quid maturius agamus nec præcipientem consilia, & opera nostra, neque ordinem corrumpamus.

11. Aduersus seruum Ioseph Dominus insurgens (q) vxoris testi monio, & visso in manibus Pallio, nimium credulus in sacris litteris notatur, quasi videretur subito, facile incredulitatem inductus, quanto magis si deficiente inditio, vana existimatione videretur.

12. Festinare quoduis negotium gignit errores; (r) vnde maxima detrimenta excitare solent; at in cunctando bona insunt, quæ si non statim talia videantur, in tempore bona quis esse reperiet, aliter profecto iudicaret, si Iosephi culpam matura consideratione Eunuchus inquireret.

13. Expectaret itaque, & tua Dominationis tantisper; quia si mens Ministris Provincialis Processum, aut causam iudicialé [vt vane suspicabatur] intendebat, perficeretur vtiq; & (quod nunc voluntarié extollitur) appareret delictum.

14. Omnia videns, (s) & vitiorum flammam.

(i) Naui. in Man. cap. 18. n. 9. qui per leuia, & minus idonea inditia, aut signa, in iudicio, vel extra illud firmiter iudicat de proximo aliquod mali, in eius damnum notabile, vel quod peccat mortaliter, aut est in peccato mortali, iuxta illud 1. ad Corinth. 4. nolite ante tempus iudicare.

(j) Gotofr. in d. l. famosi. lit. b.

[k] Cicer. in orat. pro A. Cæcin.

[l] L. accusationis vlt. c. de accusat.

[m] Habent Prælati, & Iudices præsumptionem pro se, & aduersus eos debent esse plenissima probationes. d. Crelp. observ. i. n. 337.

[n] Ad l. sciant cuncti vlt. c. de. prob.

[o] Tit. Lib. De ad. 3. lib. 2.

[p] Calixtus, I. cap. ponderet. 50. dist.

[q] Genes. cap. 39.

[r] Herodot. lib. 7.

[s] Diu. August. epist. 36 Deus totus oculus est, quia omnia videt.

7.
flammis in Ciuitatibus Pentapolis, vsq; ad
cœlū accensis, adiudicantis instructionem
inquit; (r) descendam, & videbo vtrum
clamorem, qui venit ad me, opere comple-
uerint, an non est ita, vt sciam. Nec clamore
motus, sed ex terna cognitione instructus,
non relatione, sed visu, ad pœnam prope-
re docet, qua dilata potest exigi, (u) non
potest exacta reuocari.

15. Si clamore vano creduntur crimina,
nemo innocens! (x) Si prohibito opponan-
tur delicta, quis indemnis? Etiam inaudita,
innocētia dānatur, & si satis esset accusasse,
princeps reus staret, (y) & optimus quisq;
in quem fere improbitas insurgit Veritatē
criminum, (z) fidemq; probationibus cer-
tis instrui, nec suspicionibus tantam conie-
cturam committi placuit,

16. Non voluntate solum delictorū cre-
dulitas suadetur, (a) affectus efficiunt, vt
Iudices ea, quia volunt, & quoque credant,
(b) sensum oculorum, mentisq; aciem pre-
mit amor, aut odium, & omnem inquirēdā
veritatis rationem Iudex amittit occupatus
affectibus, æstu fertur, & velut rapido flu-
mini obsequitur.

17. Alienæ accusationis inuidiam propriā
facere dignitatis offensam, (c) nec Principi
deceret, nec prudenti iudicio conuenit; multo
minus rapido cursu, quasi certa probatione,
(d) ad delicti iudicium properare, præfer-
tim cum primum Religionis suæ Iudex pa-
tientiam (e) debeat, quæ pars magna iusti-
tiæ est.

18. Exactius cuncta rimari debent, vt
& violata Potestas, & iniuriata Dignitas ab
ipso Superiore iudicetur, (f) quo proprius,
eo difficilius, & certè periculosus proprię
offensionis iudicium, vbi indignatio, æsti-
mationis amor, (g) & potestas cōgrediūtur.

19. Vnde Imperiali venebolentia Ro-
mani Principes, (h) in Subditorum maledi-
ctis, & leuitati, insanīæ, & inconsideratæ
iniuriæ potius tribuendum, quam vt delictum
in iudicio criminari decreuerunt; vt &
suæ magnitudinis tolerantia iisdem causis
indulissent, non vana crudelitate processis-
sent.

[k]
Genes. cap. 18.

[u]
Senec. lib. 2 de ira.

[x]
Gotofred. in l. vlt. C. de accusat.
lit. k.

[y]
Carol. Scriban. in f. Polit. lib. 1, c.
17. l. vlt. C. de accusat. c. non ne, 1.
vbi Glaf. 3. q. 4. c. sciscitantibus §.
vlt. 15. q. 8.

[z]
Apulej. lib. 10. metamorf. l. ab-
sentem §. ff. de pœn. D. Valenz.
conf. 191. ex n. 31. c. litteras 14. de
presumpt. propter solam suspicionem
quamvis vehementem, nolimus illū
de tam grau. crimine condemnare.

(a)
D. Valenz. conf. 191. n. 32. vt fa-
ctis credulitas euitetur.

(b)
Quirtilian. lib. 6. cap. 3.

(c)
Cassiodor. lib. 4. Epist. 22.

(d)
Mastrill. de inult. gener. c. 79.
n. 20. solus titulus non facit quin
esse reum sed probatio. D. Valenz. d.
conf. 191. n. 27. l. 7. tit. 8. l. p. 7. Nō
se debent los juzgadores, rebatar á
dar pena á ninguno por sospechas,
& ibi D. Gregor.

(e)
Plin. lib. 6. Epist.

(f)
Causa cognitio res comites requi-
rit. iudicium, veritatem, & insitiū,
D. Cresp. obseru. 10 n. 40.

(g)
Affectus, & animi perturbatio-
nes, rem consilio, & cogitatione vide-
re non sinunt, Senec. Epist. 6. relata.
á D. Suanon de Repub. lib. 6. cap. 5.

(h)
Imp. Teodol. Arcad. & Hon
in l. vnic. C. si quis Imp. maled.

D. l. vnica.

[i]

Ecclesiast. cap. 11. cap. eorum 76.
11. q. 3. Pacens. Episc. in Iudith.
2. tom. cap. 8. sect. 17. Aguntur ali-
quando prapropere tribumalia, & an
tequam rogentur suffragia. iam in
bella damnationis producitur.

(k)

Cap. quamuis 75. 11. q. 3. plura
affert. D. Larrea alleg. sicut. 101.
& seqq.

[l]

Diu. Isidorus relar. in cap. scien-
dam 1. dist. 29.

[m]

Senec. epist. 91. in fin. D. Caste-
jon in Alphabet. verb. temeritas. n.
1. temeritas prator quam quod scilicet
est, infelix etiam.

20. Est enim magnæ prudentiæ confi-
deratione digna, huiusmodi delictorum pro-
cessus institutio; vnde (inquiūt) (i) integris
omnibus, hoc ad nostram scientiam refera-
tur, vt ex personis hominum dicta pense-
mus, & vtrum prætermitti, an exquiri de-
beant censeamus, huius circumspectionis
discretio, potius in Ecclesiastici Principis
iudicio exactius præmittenda, ne antequam
scrutetur, iudicet; [j] ne Religiosa humilitas
populi scandalo, superba vsurpationis
macula [licet inuicissimil] notaretur.

21. Delictum, causa, & persona in incre-
dulitatem animum impellunt, & sunt quæ-
dam, quæ licet vera sint non tamen Iudici
credenda, [K] nisi certis Indicijs demon-
strentur.

22. Quæ igitur demonstratio, aut indici-
orum cognitio? Nisi vanus rumor, omnis
veritatis expers; sic pro libito crimē instrui-
tur; verum plera capitula [l] ex causa, ex
persona, ex loco, ex tēpore cōsiderāda sunt;
quorum modi, quia medūlitus non indigan-
tur, in erroris labyrinthum nonnulli intri-
cando impinguntur; cum ante iudicant,
quam intelligant, ante inculpant, quam ite-
rando lecta perquirant. Interim temeritas
(m) est iudicare quod nescias.

SECTIO. IIJ.

*Sine delicti corpore, & absque
iuridica probationis discus-
sione proceditur.*

[a]
Ad tradita per Jul. Clar. lib. 5. §.
fin. q. 4. n. 4. l. 1. §. illud. ff. ad Sila-
niam. Ant. Gom. variar. 3. tom. c. 9.
n. 1. vbi plenissime. & ibid. Ayl. n.
2. & cap. 1. n. 39. præcipuum est, vt
ante omnia confici de corpore deli-
cti. Boba d. lib. 3. c. 15. ex n. 95. vbi
plures congerit.

1. DELICTI corpus in actis patens, om-
nia vocitant iura, (a) non ex so-
la testium depositione probatur, permanē-
tus vestigij est causæ, aut processus forma-
tio, nec probationis difficilis, seu privilegia-
tæ, vt minori, aut singulari numero com-
probetur.

2. Videatur itaque delictum, discutia-
tur culpa, vbi contra Episcopum maior,
aut minor causa? Vbi processus? Vbi tes-
tium

tiam iudicialis depositio? (b) Vbi iurisdictionis vsurpatio? Nihil horū inuenitur & solum ex informatiua sumaria pro iudicantis voto corpus delicti censetur.

3. Séd vt ipsi testes relatiue ad causam deponentes mereantur fidem; ipsam in actis præsentem adesse debet, vltra eam in nihilo credendi, (c) referens enim sine relato ad veritatis probationem ius nõ admittit. (d)

4. Sic agnosci profecto debuit in limine iudicij, Concilij, & Canonum transgressio, sic corpus delicti, causæ præsentia comprobari, & in eius contextu inquiri, si aderat processandi affectus, si irrogandi crimen, si vsurpandi iurisdictionem, si remittendi ad penam, quæ omnia lex prohibet, aliter enim probari factum insigne non videtur, nisi omnes omnimodo eius circumstantiæ, (e) & qualitates probatæ sint.

5. Indebite, processus contra Episcopum nominatur (& quid è ignoranter deponitur) quod Minister Provincialis fecit; ipse accusator sui, vt iustus in principio sermonis (f) non distetur voluisse instrumento Notarij Publici com probare, Præsulem in Regali Conuétu Ordinis Seraphicæ, Diuo Petro, Cordubæ Sacro, in priuato congressu dixisse perferendum fore Ministrum, vsq; ad Ministerij depositionem.

6. Hoc sic, quia præter ipsius voluntatem translationi aliquorum Fratrum incumbebat, cuiusdam Abbatis, Monialiumque correctionem procurabat, iam ex reformatione à Prelato Superiori, Commissario Generali Cismontanæ Familiæ incepta; iam vero ex assensu congregationis intermedium in Prouincia eadem mente habita.

7. Quis omnibus idem Episcopus antea varijs Epistolis, & consultationibus, tam Romanæ Curia, quam Nunciaturæ Hispanæ missis, cum ipsius Ministri, & Prælatorū Regulariū præiudiciali nota cōtradicebat.

8. Intendit (vt propriæ famæ, bonoq; Religionis consuleret) (g) indignationem Præsulis, verbis ostensam comprobare, quod voluntarij affirmatione aliquorum fratrum qui audierant, coram Notario Ecclesiastico

(b)

Voluntaria declaratio coram Notario, non est iudicialis depositio, nec actus iurisdictionis Notarij testificatio, ad tradita per D. Cœlp. obseru. 15. n. 158. de quo infra n. 11.

(c)

Rota Apud Louis. deciss. 351 n. 6. & deciss. 382. n. 3. & deciss. 409 n. 3. & deciss. 510 n. 3. & deciss. 578. n. 2. Neguer alleg. 20. n. 114.

[d]

Ad Text. in Auth. si quis in aliquo documento, C. de edend. & ibi Bald. Barbof. & alij.

(e)

L. Prator ait 4. § docere, vbi Grotius d. lit. V. ff. de vi honor. raptor. l. i. Clar. § fin q. 4. n. 5. Farin. c. 125. n. 8. & cons. 157. n. 7. D. Valent. cons. 52. per totum, & cons. 191 Mascard. de probat. con. clus. 1256. per totam.

(f)

Proterbius, cap. 18.

(g)

Ex Diu. Paul. ad Timoth. 1. cap. 4. attende tibi, & Doctrina.

in forma instrumenti testimonialis redactū accepit.

9. In eam causam, & finem, ut huiusmodi testimonio, in exceptionem obiectorum criminum, (h) aut culparum vteretur, & in Superiori placito, illius inuissæ voluntatis præsentia, inferenda vulnera deijceret, aut temperaret.

10. Hæc defensionis, & tuitionis protectio esse potest processare Episcopum? Hoc crimen inferre dignitati? Hoc usurpare iurisdictionem? Ubi Index procedens? Ubi acta iudicialia? (i) Vbi contentiosa cognitio? Ubi iurisdictionis umbra? nihil horum, nec à nimia scrupulositate colligetur.

11. Quod Carthularius Minister, aut Notarius (j) inter partes scribit, ex publica Persona fidem recipit; (k) sed non est actum iudiciale, nec eius nomine continetur (l) verum nec testimoniale scriptum crimen, aut culpam Præsuli dijudicandam obijcit.

12. Ergo si nec delictum continet; nec iudicialiter in vbra iurisdictionis conficitur, (m) nec etiam Canonicis decretis aduersatur.

13. Quia ad propriæ defensionis finem verba Episcopi probare intendit, non processum facit, (n) non punitionem querit, non crimen opponit, non causam instituit; sed ipsius indemnitati consulit, ad quam, & facti causa, & finis dirigitur.

14. Et cum nihil conuitij, (o) aut criminationis obiecerit pro sola conuentione à communione Ecclesiæ, non licet submoueri; non enim operantur actus (p) ultra agentium intentionem, nec egrediuntur causam, & finem à quibus regulantur.

15. Episcopatum verborum, aut minarum probatio, non est causa, aut processus contra Episcopum; alioquin exemptus proprio Iudici ab Episcopo ad punitionem remissus, in sui tutelam excipere, & probare non poterit (q) de odio, passione, aut irata (r) Episcopi volūtate [quæ humanæ natu-

[h]

Sufficit probabiliter dubitare de effensione, ut defensione uti valeat. l. si quis fumo 49. §. quod dicitur, ff. ad leg. Aquil. iusto enim metu ductus, ne ad se ignis perueniret, vicinas ades intercidit, siue peruenit ignis, siue ante extinguitus est. l. habitatores 27. §. iterum ff. locati. D. Salgad. de suppl. ad ss. 1. p. cap. 16. ex n. 3.

[i]

Acta iudicialia sunt propriè illa, quæ sunt coram Iudice, & Notario, Auend. de exeq. mand. 1. p. cap. 10. n. 7. l. 1. tit. 18. p. 3. ibi: Otra escritura de aquellas, que llaman Actos, que suessen fechos sobre algun pleito, del arte del judgador D. Greg. ibidem glof. 6. Glof. in l. acta 45. ff. de re iudic. lit. A. Parlador. diferen. 136. n. 1. Marant. de ordin. Ind. 2. p. & 3. vbi plenissime plura congerit.

[j]

Exercitium Notarij & actio conficiendi instrumenta, non est iurisdictionis officium, aut ministerium, ex Tulc. lit. N. conel. 7. 2. n. 23. Barbof. in l. 1. art. 1. n. 175. ff. de iudic. notat. D. Cresp. obseru. 15. n. 156.

[k]

Non ex iurisdictione, sed ex officio, quæ differunt. D. Cresp. vbi proxima. n. 158.

[l]

Ad decis. in cap. quonia contra de probat. vbi Barbof. D. Valenz. cons. 43. ex n. 105. differentiam ponit Auend. de exeq. mand. d. c. 10. ex n. 4.

[m]

Ad tradit. per D. Salgad. de Reg. Potest. 1. p. c. 1. prelud. 3. per totum.

[n]

Argum. Ligitur 12. §. & generaliter ff. de liber. caa. quoties quis iustis rationibus ductus, vel non iustum, siue caliditate tamen putauit se liberum, & in libertate moratur, & c. poseforis commodo fruatur.

[o] Cap. si quis 20. 2. q. 7.

[p] L. non omnis 19. ff. de reb. cred. Azeb. in l. 4. t. 20. lib. 8. Recop. Plaz. de delis. lib. 1. c. 10. n. 6

[q] Argum. L. quod Republica 32. ff. de iniurijs.

[r] Vt inquit cap. si Episcopus quis forte iracundus 4. 1. q. 3.

16. ræ non sunt aliena, & ad defensionem in causa multipliciter profiqua Jaliouin, & propria iniuria, & inferendi vulneris remediū, contra ius naturale lex tolleret? Absit (f)

16. Non ne Æternus Pontifex, qui non seipsum clarificauit, ut Pontifex fieret, ipsius verba, & comprobari non renuit, & examinare permittit? Cum offensus incussit, si male locutus sum (v) te Simonū perhibe de malo.

17. Quare, ergo nunc inuitiuan exceptionem hoc non licet? Potius, & dolere deicit de verborum prolatione, non de probatione verborum.

18. Opinione in obiecto crimine laboramus, nomine fundatur delictum, nō substantia, vocatur causa iudicialis instrumentū priuata defensionis; (v) nominatur processus particularis exceptionis comprobatio, in hoc fundatur tota accusationis intentio.

19. Et vanè ex maleuola aliquorū fratrum detrectatium reformationis studium, & conturbata (x) aliorum testificatione, ex insperato Iudicij strepitu, omniumque, nec inter causam, aut testimoniale distinguentiū extollitur crimē, (y) & varijs capitibus, sine delicti corpore ostendatur trāgressio.

20. Verum, o felix causa, (z) vbi delicta assimilantur arboribus frondosis absq; fructu, verbis sine operibus, sōnis absq; veritate.

SECTIO. IV.

Nulla datur transgressio Canonorum iurium, qua violata à Ministro Prouinciali supponuntur.

1. CONCILIVM, Canon, Bullæ, (a) omnia Pontificum decreta, & Sacre Congregationis decisiones, de cuius transgressione Minister Prouincialis arguitur, iudicalem causarum, aut processus formationem impediunt.

2. Magi stratus, Notarios, Iudices, Scribas puniunt, quia sub vmbra iurisdictionis sibi

[1] Defensio iuris naturalis est, & Populus contra illam nec potuit, nec ceperetur potestatem in Regem transfuisse, D. Crisp. el seru z. n. 3. nec tolli potest per Papam, Regem, aut Principem, quia prouenit à iure naturali Diuino, Canonico, & Ciuili, D. Salgad. de supp ad d. s. i. p. e. 2. ex n. 105.

[2] Diu. Ioan. cap. 18. S. Cyprian. lib. 1. E pist. 3. Innocentiam suam magis asserens, & ostendens, cap. presumunt Pralati 22. 2. q. 7.

[3] Aduersus l. 1. r. 18. p. 3. & Gloss. in l. acta 45. ff. de re iudic. Aucud. i. p. c. 10. n. 72. n. q. 21.

[4] Plaut. in Multel. act. 5. scen. 1. Nescis tu quam miculosa res est ire ad Iudicem, & natus. Germ. de Sac. immu. lib. 1. c. 13. n. 3. D. Valenz. cons. 163. n. 32.

[5] Arist. lib. de somn. & vig. c. 2. timentes facile circa sensum decipi solent. D. Simanc. de Repub. lib. 6. cap. 8.

[6] D. Gregor. Nazianz. relatus ab Heft. Pint. lib. 1. Dialog. de iustis. cap. 10.

[7] Triid. feb. 24. de reform. cap. 5. Bull. in Can. Dñi, c. 19. & decis. sup. notatis sect. 1.

[8] Bull. in Can. Dñi, c. 19. & decis. sup. notatis sect. 1.

[9] Bull. in Can. Dñi, c. 19. & decis. sup. notatis sect. 1.

[10] Bull. in Can. Dñi, c. 19. & decis. sup. notatis sect. 1.

[11] Bull. in Can. Dñi, c. 19. & decis. sup. notatis sect. 1.

[12] Bull. in Can. Dñi, c. 19. & decis. sup. notatis sect. 1.

(b) Navar. in *Man. cap. 27. n. 69.*
ibi: *Requiritur quod capiuntur au-*
thoritate. & potestate vsurpata, qua-
re, &c. Et infra. Non incidunt nisi,
qui auctoritate iudiciali, & Laica
hic vetita faciunt.

(c) Navar. d. *cap. 27. n. 70.* *Hac ex-*
communicatio fertur ad iudicandam
iurisdictionem Ecclesiasticam.

P. Suarez. *de cens. disp. 2. sect. 2. n.*
78. D. Salzed. de leg. polit. lib. 1.
cap. 7. n. 196.

D. Salgad. *de Reg. protest. 1. p.*
cap. 1. prelat. 3. per totum, & prelat.
5. ex n. 23. & 309. Torre-Bianc.
de iur. spirit. lib. 15. cap. 10. per tot.
& precip. n. 23.

D. Salzed. *de leg. Polit. lib. 1. c. 8.*
n. 76. & 77. D. Salgad. de Reg. pro-
test. 1. p. c. 1. prelat. 5. ex n. 237.
Az. b. in l. 2. tit. 6. lib. 1. Recop. ex
versitem decimo quarto. per totum,
Torreb. de Magia lib. 3. cap. 27.
num. 31.

Gratian. *discep. forens. cap. 972.*
n. 22.

Castro. *de potest. leg. pœn. lib. 1.*
cap. 7. docum. 3. glos. in cap. in pœn.
49. de Regul. iur. lib. 6.

Cap. pœna 18. *de pœnis. dist. 1.*
vbi Gloss. verbo, molienda, & in
seq.

Ad tradit. per Barbof. *in cap. su-*
per his 16. de accus. n. 3. Rodrig.
tom. 2. quæst. Regul. q. 10. art. 5.

L. exceptio z. ff. *de except.*

L. exceptio z. ff. *eod.*

Etiã contrarijs *cap. nullus pluri-*
bus 20. vbi Barbof. n. 2. de Reg. iur
lib. 6. l. nemo 43. ff. eodem tit. Añet
decis. 134. n. 3. Marin. lib. 2. resol.
iur. cap. 106. n. 4.

Gloss. *in cap. 1. de mutu. per. verb.*

vsurpatæ, Ecclesiasticis processare conatur
(b) crimina ad punitionem in actis redigunt,
& incapaci cognitione, aut Iudicij præpara-
tione, superiore spreto; potestatem sibi iu-
diciali attribuent.

3. Hæc est omnium decretorum mens,
nec aliud ex eorum tenore deducitur; cum
ad conservationem iurisdictionis, & potes-
tatis Ecclesiasticæ, (c) venerationemque
Episcopalis Dignitatis sint constituta, qua-
rum causâ iudiciale autoritatis Intro-
ductionem, criminumque attributionis proces-
sum, vt Iudices, que directæ illorum fini ad-
uersantur expresse, non aliud prohibent.

4. Non in extrajudicialibus instrumentis,
aut actis loquuntur, (d) quæ nec iurisdic-
tionem, nec potestatem iudicalem affectant,
sicut nec supremæ potestati œconomice
Regum, suorumque Tribunalium, quia extra-
judicialiter cognoscit, & exhibetur, inhi-
bet (e)

5. Hoc in concussa praxis cognitionis
per viam violētice, ex superioritate politica,
& œconomica obseruat, & sine Canonum,
& Conclij transgressione (f) publica pro-
tectio in Catholicis Regnis conseruatur.

6. Ergo minus ad priuatam præcautio-
nem extēdi debent, de qua nec eorum mē-
tem sensisse, nec ipsorū verba intelligi posse
non dubitatur; & vbi nec affectata potestas
inuenitur, nec punizio iudicialis ex iurisdic-
tione prætenditur.

7. Processum & causam in forma iudi-
cij decreta prohibent, & in casu vero debet
practicari, (g) non vltra quod expriment,
nec ex identitate rationis, nec per argumē-
tum à simili possunt amplari, (h) sed po-
tius vt pœnalia iura restringi, (i)

8. Non quæ ad exceptionem, obiecti
criminis tendunt sunt prohibita. (j) Exceptio
est, quasi quædam exclusio (k) ad eludē-
dum, quod in intentionem deductum est,
non in accusationem versatur; sed est condi-
tio, (l) quæ modò eximit reum damnatio-
ne, modò minuit damnationem, eisque vtere
in defensionem omnibus licet. (m)

9. Sicut Clerici, aut etiam Episcopi, & Car-
dinalis reconuentio, (n) coram Tribunali

aut Iudice Seculari, & iudicium difamationis, [o] aut per viam exceptionis, [p] non opponuntur exemptioni, & Ecclesiasticæ immunitati Clericorum, siue iure diuino, aut Ecclesiastico positiuo procedat. (q)

10. Cum Sacri Canoncs, & Concilia solum intelligantur, vbi contra Ecclesiasticos proceditur directe, per viam actionis, & tanquã vere reos; (r) non autem si per exceptionem, difamationem, aut reconuentionem, quæ immunitatem non lædunt, iuxta vniuersalem praxim, de qua varię decissiones inueniuntur. (s)

11. Ex quo per consequentiam patet probationem, maxime exceptionis, aut repulsæ, criminis oppositi non contineri in decissione Concilij, & Canonis secundum eorum mētē, & etiam verba, siquidem qualitatem iudicialis (t) criminacionis, & causæ in eis expressam clarissime ostendunt.

12. Ex animo, & affectu perficiuntur delicta, (v) ex voluntate, & proposito distinguuntur (x) ex dolo coagmentantur; (y) ergo distingui debet finis operationis, vt in culpã imputetur

13. Lex principaliter, & omnis pænalis decissio animi inensum considerat (z) aliter nec sinceritatis daretur excusatio, nec legem necessitas, aut defensio temperaret.

14. Non qualibet sanguinis effusione violatur Ecclesia, nam facta pro medicamine, aut ob defensionem illato vulneri, in culpa non est, (a) cum iniuriosa, & culpabilis percussio à lege prohibeatur, & violationē operetur. (b)

15. Ubi dolo non cõprobat, nec adest delictu pænã dignu, (c) in homine probõ, & legali (maiori causa in Religioso) (*) Superiori Prouinciæ Prælatõ dolo considerari nequit, (d) iure semper ab esse præsumitur in agente, vt rebus suis [potius famæ, dignitati, & regularis obseruantię reformationi] consulat, & defendat. (e)

16. Ipsa enim instrumenti series, ex file Notarij à Ministro Prouinciali educti, omnino delicti labem, aut suspicionem excludit, nullam iurisdictionis, aut potestatis vmbra ostendit, non in forma iudiciali conficitur, nullam

D

[d] Menoch. conf. 121. n. 14.

[e] L. 3 § quod ait Prætor 7. ff. de incendi. ruin. nauif. cum ergo defendendarum metrum adium causa fecerim, vique dolo carco. l. x. §. vi. possidere. ff. de vi arm. ff. Menoch. conf. 107. numer. 9.

[]

Ex l. difamari 5. Cod. de ingen. Anton. Amat. d. z. p. resol. 5. vbi plures n. z.

[p]

Ex l. si contendat 28. ff. de fideius. Ant. Amat. ibidem n. 3. vbi ex Auth. offert exemplum Cardinalis de Aragonia, ex Capitulo deciss. 18. Episcopi Cremon. Alex. conf. 103. lib. 5. Cardinal. Consens. Franch. deciss. 657. lib. 4.

[q]

Ad tradit. per D. Covar. pract. c. 31. D. Larr. d. deciss. Gran. 4. n. 19.

[r]

Azebed. in l. z. tit. 6. lib. 1. Recop. vers. neque huic.

[t]

Relat. ab Amat. d. resol. 52. n. 3 & resol. 86. n. 63. Barbol. in cap. 1. de mut. pet. n. 11

[u]

Sic intelligit D. Salgad. t. p. c. 1. pralud. 5. n. 232.

[v]

L. qui iniuria 53. ff. de fure. l. Diuus 31. ff. ad leg. corn. de fals. D. Cresp. obseru. 76. n. 25.

[x]

Cap. cum voluntate 54. de sent. ex com. Plaz. de delict. lib. 1. c. 10. n. 6.

[y]

L. nec exemplum 20. C. ad leg. corn. de fals. Barb. axiom. 68. n. 1. Plaz. vbi proximè.

[z]

Tiber. Decian. tom. 2. lib. 7. cap. 5. n. 4. l. 1. ff. ad leg. Jul. Maj. l. siquis 9. C. de re milit. lib. 12.

(a)

Cast. de leg. pæn. lib. 1. cap. 7. docum. 1. & simili Barb. in l. non dubium 5. C. de legib.

(b)

Cap. si Ecclesia vit. de consec. Eccl. cles. vel Alt. cap. Ecclesijs 20. de cons. sec. dist. 1. C. alt. lib. 1. c. 7. doc. 2. lim. z.

(c)

D. Cresp. obseru. 76. n. 24. Menoch. conf. 29. n. 13.

(*)

Ex l. 2. tit. 10. p. 6. ibi: Assi comò Frayles, & omnes Religiosos.

llam delicti obiectionem dignitati attribuit, finem punitiois non respicit, præparatione Iudicij non demonstrat: quomodo potest ex ea de transgressione Concilij, & Canonicis iudicari?

[f]
A nulla lege, statuto, aut constitutione, talis intellectus summi potest, vt tollatur defensio, ex pluribus D. Salgad. de suppl. ad SS. 1. p. cap. 2. n. 103.

17. Vere ipsius animus, & affectus omnis dolit ex pers, ex sinceritate confessionis, & ex cõtextura instrumenti colligitur, solum defensionis, & proponendæ exceptionis causa expressit intentionem, in cuius facto non adest Canonum prohibitio, [f] non concluditur iurium violatio, nec dubitari potest de voluntate, proposito, & fine, qui plenius crimini, de quo arguitur, aduersantur.

SECTIO. V.

Propria defensio omni iure permissa nulla decretorum transgressione potest incusari.

[a]
Præpos. in e. ius naturale dist. 1. n. 9. D. Salzed. de leg. polit. lib. 1. cap. 7. n. 113.

(b)
Senec. c. Epist. 121. ad fin. ex aquo venit quod natura distribuit, hæc nihil magis, quam tutelam sui, & eius peritiam tradidit.

(c)
D. Salzed. de leg. polit. lib. 1. c. 7. §. 1. per totum. D. Salgad. de Reg. prot. c. 1. p. cap. 1. pralud. §. per totum, & n. 312.

[e]
Ad tradita plenissime à D. Salgad. 1. p. cap. 1. pral. §. d. n. 232. & seq. & de suppl. ad SS. 1. p. cap. 2. sect. 2. ex n. 101. Araud. decis. moral. disp. 4. disc. 1. D. Salzed. de leg. polit. lib. 2. c. 4. n. 40.

[c]
D. Salzed. lib. 1. cap. 7. n. 68. D. Salg. de suppl. ad SS. 1. p. c. 2. n. 110. Ideoque nullatenus intelligendum erit voluisse per dictam Enllam Papam tollere instam, & legitimam defensionem.

1. **E**X ijs, quæ naturali iure introducta, & diuina prouidentia hominibus inrita immutabili perpetuitate gaudent, nulla dari potest legis transgressio, (a) huc pertinet omnis actus ad defensionem inductus, qui attentio homine inesse rationis prouenit ab eodem principio, quatenus omnibus inest, (b) secundum propriam naturam rationalem.

2. Ex eoque, etiam cognitio per viam violentiæ fundatur, (c) & supremis Principibus, eorumq; Tribunalibus conuenit, in modum tuitiæ defensionis, iniuriæ propulsiõnem, & iuris naturalis facultatem, publicam, & priuatam conseruationem superiori instinctu distantem.

3. Omnium decretorum vinculis Concilij Tridentini, & Bullæ in Cœna Domini hæc tuitiua potestas absoluta conspicitur, censuræ enim in illis latet contra Iudices de causis Ecclesiasticis cognoscetes, limitantur, dum cognitio sumitur [vt iam diximus extraiudicialiter] & ad defensionem, (d) & non per modum Ordinariæ iurisdictionis.

4. Nec includuntur in Bullæ, nec aliorum Canonum decretis à iure diuino, & naturali prouenientia, vt est propria tuitio, (e) nec esse potuit

potuit de mente Conciliorum, aut Pontificum defensionem iuris naturalis tollere, quod immutabile est (f)

5. Percutientes iniuriose, aut temerè Episcopum in excommunicationem incidunt, [g] verum si defensionis causa sequatur Episcopi percussio, aut Cardinalis, nec pœna, nec censura percussus irriteritur, [h] non enim iniuriam, aut temeritatem; sed propriæ tuitionis causam intendit, quæ non continetur, potius excipitur, in mente Canonis.

6. Cum ergo, illustrissime Domine, ostendisses minis, & verbis iratæ tuæ voluntatis indicium aduersus Miniſtrum Prouincialē; quomodo potuit aliter defensionē querere, suæq; (Præsulatus, & Religionis propriæ) famæ, & regularis obseruantię reformationi consulere, nisi per tuę Dominationis verba animum indicaret; [i] Propter hoc datus est nobis sermo, [j] vt pressio forent mutuæ voluntatis inditia.

7. In hanc expressam causam, testimoniale instrumentum eduxit, inculpataq; defensionis, factū in culpam impulari non potest, nec enim factum (k) quæri oportet, sed causa faciendi.

8. Nec inculari debet, quod aliter poterat sine Notarij inscriptione exceptionē querere, quia defensionis modos ius naturale non præscripsit, aut designauit, (l) electioni se defendētis remisit, vt in ea, eo vtatur vnusquisque medio, quo melius sui conseruatio sibi conſequi videretur.

9. Hanc intendit solum Minister Prouincialis iure proprio innixus, nec culpabiliter, etiā aduersus tuæ Dominationis verba, quia in defensione, cum sit naturalis iuris effectus, nulla datur personarum discretio (m) etiam maiores Dignitates comprehendit. (n)

10. Sed & iure, propriè, reis competit, (o) etiam si in explicanda alicuius versetur contumelia, & cum Religionis venerandæ causa, secundum bonos mores sit; (p) nec ea mente, vt iniuriam faciat, nulla transgressione legum potest inculsari.

(f)

§ Sed naturalia iust. de iur. nat. in r. & à nemine potest tolli defensionis quæ eo iur. prouenit, D. Salg. ibidem n. 107.

[g]

Clem. 1. de pœn. cap. felicitis, cod. tit. lib. 6. Bull. in Can. Dui. c. 12

[h]

Glos. in d. Clem. 1. & cap. felicitis, & quos ibidem congerit Barbol. n. 7. & in cap. ad aures 10. n. 5. de pœn. Jul. Clar. lib. 5. §. sm. q. 77. n. 23. Nauar. in Man. cap. 27 n. 67 Quod excusatur ab hac censura, qui defendendo se, cum moderamine inculpate tutelæ aliquid horum facit. l. vt vim ff. de iust. & iur. l. 1. c. vnde vi.

(i)

L. Labeo 7 §. idem Tribuo ff. de supel. leg. Nam vocis ministerio vtimur, ceterum nemo existimandus est dixisse quod non mente agitauerit, Barbol. axiom. 222. n. 2.

(j)

Plaut. in Tribuorib.

(k)

L. verum 39 ff. de furt. & ibi Bart. l. quod reipublica 33 ff. de iniur. cap. occidit 23. q. 8. cap. sciendum 29. dist.

[l]

D. Salzed. de leg. polit. lib. 1. cap. 7. n. 72.

[m]

D. Salzed. d. c. 7. n. 118.

[n]

P. Suar. de immun. Eccl. lib. 4. c. 34. n. 30. D. Saig. de Reg. protest. 1. p. cap. 2. n. 12.

[o]

L. 1. ff. de adend. & ibi Bart. Barbol. axiomat. 204. n. 5.

[p]

L. quod reipublica 37. ff. de iniur. l. sciendum 45. §. qui cum aliter ff. ad leg. Aquil. qui cum aliter tueri se non possent. damni culpam dederint innoxij sunt.

SECTIO VI.

Dubium sufficeret ad delicti exclusionem, si non adesset inculpationis evidentia.

[a]
Ex Reg. gener. Dubia in meliorem partem interpretanda. l. creditur 55 ff. de furt. l. proxime 3 ff. de his qui in test. delen. D. an 4 p. vult. 3 resol. z. Soach. de Matrim. lib. 1. disp. 9. n. 11. D. Crel. p. obseru. 23. n. 130 Menoch. conf. 87. per totum. Soto de inst. & iur. lib. 3. q. 4. art. 4.

[b]
Ex D. Thom. z. z. quaest. 60. art. 4.

[c]
D. Luc. cap. 6. vbi V. Beda lib. z. c. 24. relatus in cap. scote misericordes, de Reg. iur.

[d]
Bart. in l. merito 51. ff. pro socio

[e]
Bald. in l. praeb. 8. n. 21. ver. ex casu. ergo. C. de impub. & alijs subf. Menoch. lib. 5. praesumpt. n. 16 & praef. 4. n. 1.

[f]
Cap. vnic. de scrutin. in ord. fac. vbi Gloss. ve. ib. a stimare. cap. vlt. de praesumpt. & ibi DD. Barbol. in d. c. vnic. n. 3. & in cap. vlt. n. 2.

[g]
L. cum pater 77. §. rogō 25. ff. de leg. 2. & ibi Gotofred. lit. H. Menoch. lib. 5. praef. 1. n. 15.

[h]
Ex Diu. Thom. 1. z. q. 63. art. 1.

[i]
Dist. iurib. & Menoch. lib. 5. praef. 1. z. & 4. Barbol. in cap. vlt. de praesumpt. n. 3. l. absentem 5. ff. de pan.

[j]
Farin. conf. 188. n. 23. Menoch. conf. 128. n. 8 & conf. 55. n. 21. Abb. in cap. cum tu de test.

[k]
Menoch. lib. 5. praesumpt. x. n. 18 Barbol. in cap. Nequis 14. z. q. z. vbi plures congerit.

[l]
Menoch. d. praef. z. n. 11.

[m]
Menoch. ibidem n. 12. Rojas de haeret. 1. p. n. 367. pro omnibus late Farin. de haeret. q. 187. §. 1. ex n. 11. Menoch. conf. 8. z. ex n. 17.

[n]
Ex Doctr. Cayetan. in z. z. diu. Thom. q. 60. art. 4.

1. **S**ED si anceps laboraret intellectus super facto Ministri Provincialis, vtrum Canonū transgressio; an vero propria defensione, & sui iuris vsui tribuendum (etiam vbi de fine constat, de mente, & affectu patet, de dolo, & malitia omnis suspitio excluditur, de qualitate personæ de officij Dignitate Religiosa humilitas creditur) ipsa profecto dubitatio est (a) immunitatis inditiū, est innocētiæ præsumptio, vt fieri debeat exclusiua de acti interpretatio.

2. Ubi non apparent (b) manifesta inditia de malo alicuius; debemus eum, vt bonum habere, in meliorem partem interpretando, quod dubium est: secundum quod intellegitur illud Diui Lucae, (c) scote misericordes, nihil aliud (inquit) nobis præcipi existimo, nisi vt ea facta quæ dubium est, quo animo fiāt in meliorem partem interpretæmur.

3. Hæc enim est iuris præsumptio, (d) quam vt delictum euitetur vni vsque; pro se habet, (e) & vt innocens, & sine culpa, aut vitio præsumatur, cum & Pontificio, (f) & Cæsareo iure (g) hominem suæ naturæ bonū, eius in esse ab ipsa virtutū seminaria iudicetur, (h)

4. Quam præsumptionem minime eliditur, nisi per veram delicti probationem, non autē dubiam, (i) siquidem in actibus se habentibus ad vtrumque, vbi aliter coniectari potest criminis exclusionem ius admittit, (j) etiam impropriatis terminis suspicionem culpabilem excludit (K)

5. Ideo consilium, quod ad malum, & ad bonum referri potest, & bonum interpretatur, (l) & dubia assertio potens accipi in hæressim, aut sapere Catholicam fidem, in dubio catholica præsumenda, (m) sic enim intellectus practicus, vt dirigens verum operatur, (n) licet ei possit aliquando officere, vt cognoscēs; grauius est incidere in id, quod contrariatur intellectui, vt dirigenti, quam in id quod contrariatur, vt cognoscenti,

Tām

6. Tam pie lapsæ naturæ homines ius prosequitur! Tanto à sinistra suspitione abstinet! Tanto se fabricibus includit! Tanto clementiam suadet! quæ redæ sunt (o) enim ignoscendi causæ, non puniendi occasiones.

7. Quomodo ergo Pastoralis pietas, & Paterna charitas tā acerbè cogitat, vt contra iuris præsumptiones, relictis sapientioribus, ellectis durioribus consilijs, (p) in deteriorè sensum dubiū actum accipiat, elligēs potius delictū, quā innocentiā iudicare. (q)

8. Quantum criminari possit factū Ministri Provincialis (si non adesset cui dēns inculpatio) ex ipsa culpæ lumaria dubium profecto vertetetur (nō apparente, vt non apparet realiter causa) vtrū diligentia Notarij in examinandis verbis, vt testimoniale instrumentum conficeret, esset instituere causam iudicialem, aut processum Episcopo, an vero instrumentum extraiudiciale exceptionis ad propriam defensionis cautelam & in hoc dubio actum licitum, (r) non vero criminofum iudicari debuit.

9. In rebus ambiguis humaniorem sententiam sequi oportet, (s) maximè, vt integra fama Religiosis & honestis viris conseruetur, (t) quæ est alia iuris præsumptio; nā integræ opinionis qualitas, & laudabilis vitæ sinceritas delicti coniecturam confundit, probationes emeruat, & optima elidit suspitionis inditia (u)

10. Benignior interpretatio humanitati Principis, & iudicis conuenit, (x) melius est quod aliquis frequenter fallatur habens bonam opinionem de aliquo malo homine, quam quod rarius fallatur habēs malam opinionem de aliquo bono, (y) quia ex hoc fit in iuria alicui, non autem ex primo!

11. Is enim qui in deteriorè partem interpretatur, quātū est ex se facit absq; dubio illi iniuriā, iudicās illum malum ex dubio, [z] & si diuinaret verum.

12. Denique ad eam partem declinare conuenit, in qua si erratū sit peccetur leuiss, [a] grauius est innocentem damnare, quam nocentem absoluerē. [b]

SECTIO. VII.

Carceratio Ministri Provincialis, nec iure, nec potestate licit.

1. Si enim in verisimilitudo delicti, eiusq; corpus improbatum, in cogitabilem reddunt Canonum transgressionē [al] quos nec defensio violat, nec extraiudiciale instrumentum frangit, & si solū

E factum

Amnian. Mitoc. lib. 19. diu. Gregor. lib. 2. moral. cap. 8. promittunt debent esse iudices in absol. uendo, cap. veniant nunc § 25. q. 9. vbi Glou. verb. si sciendum, cap. licet plerumq; 4. cap. licet nonnull. quam 6. 45. iust.

[p]

Hau. l. dicit enim, Deus gubernat consilia eorum, quæ clementiæ, & humaniorem dicunt sententiam, ait Eulip. Comin. relatus à D. Valenz. conf. 16. q. 7. o.

[q]

Diu. Ioan. Chrylost. Melius est propter misericordiam rationem redere, quam propter crudelitatem, c. alligant 12. c. 6. q. 7.

[r]

Interpretationem illam esse recipiendam, qua culpa excluditur, ex Crau. 1. cos. 151. & 186. Menoch de arbitrio lib. 2. cas. 19. q. 17.

[s]

Et si fuerit 20. § vit ff de reb. dub. D. Crisp. obser. 76 n. 16.

[t]

Et si in dactylis 1. 4 ff de reg. iur. l. 4. § 2. ff de susp. tutor. Menoch lib. 5. præf. 2. n. 19. & præf. 4. n. 7.

[u]

Vincenc. Hounded. conf. 33. n. 48. vol. 3. Barr. in l. 1. § per. ut. ff. de re milit. Deci. conf. 475 n. 5. D. Valenz. conf. 163 n. 185. adeo non præsumitur verum honestum & prouidum aliquid p. reperam fecisse, aut futurum esse, vt si etiā id liquido appareat vix credendum sit, cap. in nostra 4. §. nos vero de procu. at. d. Valenz. d. conf. 163. n. 1. §. vbi plura.

[x]

L factum 155. §. in penalibus ff. de reg. iur. Ex vi. Thom. 2. z. q. 60. art. 4. ad primum.

[z]

Cayetan. in 2. 2. S. Thom. d. q. 60. art. 4. recit. quoniam is.

[a]

Aristot. in problem. part. 29. relatus à D. Si man. de Repub. lib. 5. c. 17. n. 555.

[b]

L absentem § ff de panit. Ex notatis in sect. antecedentibus

[b]
Plurib. congest. D. Salgad. *d*
Reg. protest. z p c. 4. n. 138. Ant.
Gom. 3. tom. var. cap. 11. vbi Ay-
llon. n. 2.
[c]
Cap. *vi fama 35. de sent. excom*
vbi DD. & Barbol. n. 3.

[d]
Iul. Clar. lib. 5 § *su. q. 28. n. 5.*
[e]
L. 16. tit. 1. p. 7. l. 1. ff. *de cust. & exh.*
reor. D. Couarr. lib. 2. var. c. 8. n. 8
D. Salgad. *d. z p c. 4. n. 153.*

[f]
L. aut. *dammum 8. §. solent. ff. de*
pen. l. 1. §. interea. ff. de cust. & exh.
reor. & ibi Gloff.

[g]
Cap. *si abbatem 36. de elect. lib. 6.*
Barbol. *de protest. Episc. alleg. 105.*
n. 3. Salzed. de l. polit. lib. 1. c. 15
n. 34. Rodrig. quasi. Reg. tom. 1.
q. 13. art. 2. & tom. 3. q. 43. art. 2.
Nauar. *tract. de Regul. n. 63.*

[h]
D. Salgad. *de Reg. prot. z p c. 4*
n. 156. ad capturam enim Clerico-
rum maiori maturitate, maiori que
cum temperamento deueniendū est.

[i]
L. 1. ff. *de cust. & exh. reor. hoc au-*
tem vel pro criminiū, quod obijcitur,
qualitate, vel propter honorem, vel
propter amplissimas facultates, vel
pro innocentia persona, vel pro digni-
tate eius, qui accusatur facere solet.
D. Salgad. *d. c. 4. n. 133.*

[j]
Sac. Congreg. *decis. in c. 20. Con-*
cil. Trid. sess. 23. de reform. relat. ā
Narbon. in l. 59. gloff. in 109. tit.
4. lib. 2. Recop. ibi: Carceratio enim
irrogat infamiam. Bald. in l. per di-
uersas 22. q. 10. C. mandar. & in l.
si Clericus z C. de Episc. Aud. D. Va-
lez. cons. 43. n. 163. Salzed. in
praxi. c. 120. & 121.

[k]
Rodrig. *quasi. Reg. tom. 2. q. 17.*
art. 4.
[l]
Burr. *in Auth. Quomodo oporteat,*
voll. 6. n. 4. D. Valer. cōs. 43. n. 120

[m]
Dicit. *Auth. Quomodo oporteat.*

[n]
Gloss. *in clementi vii. c. de excess. Pralat. verbo capitur. Nauar. in Man. q. 27. n. 85. Rodrig.*
tom. 2. q. 63. art. 7. ver. tertio infertur. Barbol. de potest. Episc. alleg. 105. n. 20.

[o]
Cap. *nuber 29. vbi Abb. n. 2. de sent. excom. Barbol. in c. si quis suadente 17. q. 4. n. 37.*

[p]
Cap. *siqui suadente 17. q. 4.*

[q]
Abb. *in c. vniuersitatis 24. n. 9. de sent. excom. Enriq. in summ. lib. 7. c. 25. n. 7. in gloffa. littera P.*

factum constituatur in dubium, exclusiua delicti
omni iure sumi debet interpretatio.

2. Vnde carceratione Ministri Prouincialis, & Re-
ligiosorū Fratru tua Dominatio decreuit: Certe iure
nō licuit, (b) cū notoriē desiceret culpæ probatio

3. Captura Clerici, etiam in culpa, nisi de fuga ti-
meatur non rectē discernitur, (c) vt enim pro deli-
cto iustē carceretur fugitiuus esse debet, (d) & const-
tare de crimine, cuius pœna exequi debet in per-
sona, (e) nam si aliter iudicio sitit, & custodia car-
ceris (f) (cuius opus non est) in pœnam transiet, &
ante sententiam patietur reclusionem.

4. Sed & personæ in dignitate constituta, qualis
est Minister Prouincialis iurisdictione quasi Epif-
copali fulgens, (g) non pallit, non qualibet delicti
presumptio necetiam ex proprio Iudice) iuste pro-
cedit. (h)

5. Qualitas eius, qui accusatur, (i) & in reatu cōsti-
tuitur consideranda est, si in signis dignitate, si litte-
ris cōspicius, si Religione cōdecoratus si nobilitate
genere, & moribus p̄ditus, in quibus maiorē ex-
actā; criminis probationē desiderat circūspectio.

6. Nimis propera ad executionem consultatio, si-
cut in delicti, fabricati processus, qualificatione no-
ta leuitatis inuritur, dum graui periculo, iniustæ
carcerationis, se culpabiliter exponit.

7. Grauis ex ea, profecto irrogatur iniuria (j) tanto
grauior, quāto captus maiore fulget insignitus ho-
nore, & grauiori criminis impositione notatur.

8. Regularis status summo honore prosequendus,
non delinquentiū more captura maculandus, (k)
eius enim causæ honestē, & Sacerdotaliter debent
expedi, (l) & quod reuerenter sæculi Principes
decreuerunt, (m) exactius ab Ecclesiæ Pastoribus
obseruandum.

9. Si iustē captura cuiusuis Ecclesiastici, etiam sub-
diti non decernitur, periculum imminet censuram,
quod tunc enim ad carcerationem iniuriōsē
procedit, & in illius detentione, (o) etiam si manus
violentiæ non iniiciantur, in Canonē (p) incidunt,
tām Iudex mandans, quām Ministri exequentes.

10. Multi enim Prælati incidunt in excommuni-
cationem (q) illius Canonis, excedendo debitam
correctionē, quæ iure regulari debet, quod & in car-

cera-

ceratione non confitio prius de delicto, (r) & seruat-
to iuris ordine plene intelligitur, iniusta enim est,
[r] quia fit ex abrupto, de facto, & in vindictam, nul-
lis præcedentibus indicijs, præsumptione, vel di-
famatione delicti.

11. Quod in presenti casu præmaximè timeri de-
bet, cum violentè, de facto, absq; iuris ordine, & cū
tumultu facta sit carceratio, non subditi, verū ex p-
ti, præcipue Regularis (t) Prælati, Ordinariæ, & quasi
Episcopalis iurisdictionis, summæ sedis immediatè,
virtute; priuilegiorum subiecti, (u) in quo excedit
periculosè.

12. Sed & longè periculosius in Religione Scraphi-
ca, quæ maiori vinculo Sedi Apostolicæ astricta,
domos, Ecclesias, omniaq; sibi obuenientia, in domi-
nio, & proprietate eiusdem sacræ Sedis, (x) sola
paupertate, tamquam Patris hæreditatè, dictata, vsu
que læta; constituit.

13. Et ex eo conuincitur non solum iure, sed nec
potestate potuisse carcerationè decerni, non enim
ex delicto, etiam extra claustra commissio, licet
Episcopalis Regularis carceri addicere, nec aduer-
sus eos processare (y) etiam vt suo superiori remit-
tant; maxime dum ad eum datur pre tens, aut faci-
lij additus.

14. Solumq; ex notorietate, & scandalo grauis deli-
cti extra claustra, si timeatur de fuga, aut de præ-
hensi in ipso delicto, (z) vel immediatè ad eū, nec
cōmitatur, carcerari poterunt, vt superiori præsen-
tentur, illico remittèdi intra viginti oratum spatio
(a) etiam non instante Regulari Superiore. (b)

15. Extra quos casus cum in carceratione excedat-
ur, à non Iudice sit ratione exemptionis notorie,
& in iure expressæ, & ultra incu su censuratum ip-
sius priuilegij Apostolici, Canonis etiam, ex iniusta
detentione, (c) libertatisq; iniuriosa priuatione ne-
xu excommunicationis mandantes, Consulentes,
& Ministro s, astringet.

16. Exemplo firmatur assertio, in notorio, execra-
biliq; delicto occisionis violentæ (d) & præmedi-
tatæ Prioris Prouincialis Ordinis S. Augustini in
Cenobio Hispanensi anno 1535. Archiepiscopus
illius Ciuitatis, capturam Prioris Conuentualis, &
trium fratrum eiusdem Ordinis, vt verè reorū de-
creuit, Sediq; Apostolicæ relata, cū probatione de-
licti

(c) Barbof d. alleg. 105, n. 20. Si nollet remittere, vt vexet carceribus credendum non vitare excommuni-
cationem, tanquam detinentem carceratum Regularem in casibus à iure non permissis. Gloss. verb. capiunt.
in Clement. vnic de excess. Prælator.

[o] Refert, Salzed. in praxi crim. Eccles. cap. 96. verbo Parricidi.

[r] Plurib. citatis Aylrad Ant. Gem.
3. tom. c. 1. n. 2. ex Farin. Iul. Cler.
& alijs.

[l] Pienissime D. Salz. de Reg. protect.
2. p. c. 4. ex n. 13. v. que ad 140. Nar-
bon in l. 20. gloss. 18. ex n. 5. tit. 1. lib.
4. Recop. D. Gregor. in l. 1. tit. 29. p.
7. gloss. 1. ibi: alias sine causa captus
infamaretur.

[t] Clem. vnic de excess. Prælat. vbi Gloss.
Rodrig. 2. tom. d. q. 63. art. 7. Enriq.
d. lib. 7. cap. 25. n. 7.

[u] Mend. in stat. opin. disert. 13. q.
2. 2. ibi: Et eximit à indicibus vniuer-
sitalis, quod & Rodrig. ex Bull.
Innocentijs III. tom. 2. q. 2. art. 9. antea
asseruit.

(x) Ex Bull. Nicolai IV. relata à Ro-
drig. tom. 2. q. 63. art. 3.

[y] Dian. 3. p. tract. 2. resol. 132. ex Hie-
ron. Rodrig. in compend. quest. Reg.
resol. 62. n. 8. Non est necessarius pro-
cessus iudicialis ab Episcopo formatus,
quia ipso iure nullus est, ex defectu
iurisdictionis.

[z] Barbof. de potest. Episc. 3. p. alleg.
105. n. 20. Deprehensum in delicto,
deduci ad carcerem, & in cap. vit. de
statu Monach. n. 8. Rodrig. 2. tom. q.
63. art. 7. In casu permisso, verbi grat.
si in graui delicto timeatur de fuga,
Vicent. Marci. ad Concil. sess. 25. c.
14. vbi asserti decis. Sacr. Congreg.
Barbof. ibidem n. 2.

(a) Ex l. cap. quinto 25. ff. ad L. Iul. de
Adult. Gloss. in cap. eam non ab homi-
ne 10. de iudic. littera a.

(b) Villalob. in sum. tom. 2. tract. 35.
dific. 5. n. 5. I note se la palabra noto-
rie, que si no lo es, no podrá el Obispo
entrometerse en ello. y aunque lo es,
no le ha de poner en su carcel, sino re-
mitirle luego al Superior, aunque no
ha a instancia su elio, como declaro
los Cardenales.

licti (cōmissa Archiepiscopo assumptis duobus fratribus omnimoda cognitione) absolutiōe à censuris propter carcerationem expressè concessit.

[e]
Apud eūd. Salzed. ibidem vbi Bull. de legationis inscribit.

(f)
Barbol. d. alleg. 105. n. 20. post princip. Enriq. in sum. lib. 7. c. 25. n. 7. verè effectus quintus.

[g]
Ex plurib. Barbol. ad Concil. sess. 25. c. 4. n. 2. & quos supra lit. Z. n. 14.

(h)
Ex tradit. à Dian. in sum. verb. Obi. po. n. 17. & 3. p. 1. sol. 132. Barbol. d. alleg. 1. 5. n. 64. Non potest semoto tali periculo, Episcopus exemptus capere & carceri mancipare, clem. viii. g. Non nulli de excess. Prælator.

(i)
Barbol. d. n. 64. Cened. præf. quæst. 4. p. q. 5. n. 3. Si commode, ac citra periculum haberi, aut expectari poterit auctoritas iudicis exemptorum.

(j)
L. Generali 54. C. de Decurion. lib. 10. Non enim exemptio, inferioris exēpli, sed superioris eximentis respicit favore. Anald. de iur. sed 2. p. tit. 8. cap. 10. n. 35.

(k)
Barbol. d. alleg. 105. n. 20. vt supra lit. c. Enriq. d. lib. 7. cap. 25. n. 7. lit. P. & Q. vt sup. lit. F.

[l]
Cap. Abbates 16. cap. Monasteria 17. 18. q. 2. Auth. causa, C. de Episcop. & Cleric.

(m)
Tamburin. de iur. Ab. tom. disp. 5. q. 1. Barbol. de potest. Episc. allegat. 105. n. 3. & de iur. Eccles. lib. 1. c. 43. ex n. 19. D. Salzed. de leg. Polit. lib. 1. c. 15. per tot. Nauar. tract. 2. de Regul. ex n. 63.

(n)
Rodrig. quæst. Reg. tom. 2. q. 62. & 63. præcipue att. 3. Barb. d. alleg. 105. n. 11.

17. Verba ipsius delegationis Romæ die 12. Octobris 1535. sic inuenimus: (e) *Te que & eorum singulos à sententia censuris, & penis prædictis, si quas præmissoria occasione ex dicta carceratione forsam incurristis; à Apostolica Auctoritate renore præsentium absolvimus.*

18. Si enim criminis gravitas, poenæ executio (quæ vsque ad degradationem, vltimūq; supplicii processit) fugæ non vanus timor, populiq; scandalum, reorum capturam, quia Regularium, licitam non fecerunt, siquidem in Apostolicæ Sedis iudicio censurarum incursum per absolutiōis concessiōnem explicatur, quāto magis timeri debet, vbi deest culpa, fuga nō timetur, & sceleris executio plus scandali Populo attulit quam delictum.

19. Verè itaq; Minister Prouincialis, in quacumq; criminis attributione minimè licuit, & quidem culpabiliter decreta fuit carceratio, (f) deficiente iure & potestate, cum & in delictis extra claustra, solum fieri potest Regularis deprehensi in ipso delicto (g) non ex intervallo, & intra claustra iam reuersi, vbr superiori præsentari debet, omnisq; fugæ timori excluditur, quo deficiente, deficit quoq; Episcopi ad carcerationem potestas. (h)

20. Sed vbi aderat securitas personæ (ex exercitio dignitatis, & Vistationis Granatensis Prouinciæ in qua Minister Prouincialis veasabatur) nō imminuebat dilationis periculum, expectari poterat auctoritas proprii iudicis, (i) ideo, & exempto capto, & superiori illius ex captura iniuria irrogatur, (j) carcerisq; vexatione, vltra iuris spatium (casu quo liceret) censurarum incursum iuste (K) timetur.

SECTIO VIII.

Exemptio Regularium omnimodam ordinario, nisi certis casibus, iurisdictionem abtulit, & in presenti nulla adeest, in Episcopo de iure potestas.

1. **R**EGULARES in sui principio Episcoporum iurisdictioni subiecti, (a) iam varijs temporibus, Sedis Apostolicæ priuilegijs expressè, aut eorum communicatione omnimodam exemptiōnem ordinariæ iurisdictionis obtinuerunt concessa eorū Prælati quasi Episcopali iurisdictione. (b)
2. Expressè Seraphicam Religionem à Clemente IV. Nicolao IV. Benedicto IX. Bonifacio VIIJ. & alijs summis Pontificibus omnino exemptam ab Episcoporum iurisdictione, & potestate, testantur Priuilegia, (c) exceptis, in omnibus, certis casibus,

quos expr̄ssit Tridentina Synodus, (d) & de quibus in præsentī non agitur.

3. Ut ergo fundetur ordinaria iurisdīctio aduersus Ministrum Prouinciale, qualitas delicti attributa in initio constare debuit [e] cum regula generali notorij priuilegij exemptionem personæ in causis ciuilibus, & criminalibus, nullitatem q; actorum aliter iudicantium [f] fundetur.

4. Agitur nunc de criminali causa & in delictis intra claustra commissis nulla in Regularibus potiri potest Episcopus potestate, etiam si delictū scandalū extra claustri limites exiens, aut aliquis eius effectus sit populo off. n. diculum. [g]

5. In commissis vero extra claustra notorij, & cum populi scandalo, ex Concilio (h) solum pertinet ad Episcopum instantia, vt à Superiori Regulari, intra tempus ab eo præfigendum, reus puniatur, ad de punitione certiore faciet. sub pœna priuationis officij, & debolitione ad Episcopalem cognitionem.

6. Hinc itaq; si daretur in Ministro Prouinciali crimen vindicandum, ex instrumento testimoniali, cū testium, etiam fratrum, voluntaria depositione intra claustra videtur commissum, etiam si aliquis effectus claustri limites excesserit, (i) cum eius mandatū suis subditis directum, intra Religionis Cancellis effectum acciperet & consequenter nullam ad esse, in tua Dominatione potestatem, vt puniret.

7. Et si conuulentibus videatur, extra claustra, cum notorietate, & populi scandalo commissum (quod apertis oculis, & non culpæ quæstoribus abest) non nec Superiori Regulari Commissario Generali Cismontanæ Familæ proculdubio erat remittenda cognitio? Sic Tridentina Synodus præcipit (j) cui periculosum esset contrauenire,

8. Et si de vsurpatione iurisdīctionis delictum formetur, cum arguitur processum aduersus Episcopum factum, non vsurpata est in eo Episcopalis iurisdīctio, verum Pontificia Potestas in grauioribus, & Concilij Prouincialis in minoribus causis (k)

9. Eoq; ad Sedem Apostolicam in illis, ad Conciliū Prouinciale in istis, punitionem vsurpationis pertinere dignoscitur, eorum dignitas, & præheminentia offenditur, & Iudici cuius auctoritas, aut iurisdīctio violatur cognitio competit, (l) non parti ex vsurpata potestate offensa.

10. Si autem de iniuria dignitati facta processus, instituitur, ex qua Episcopis subijciuntur exempti, vt Sacræ Congregationis decisione continetur, (m) attributua qualitas non agnoscitur, (n)

[c] *Varijs sess. & sess. 25 de Regul. vbi Barbol. & de potest. Episc. alleg. 105. enumerat. 52 casus, & de iur. Ecles. lib. 1. c. 43. ex n. 120.*

(c) *L. 2. §. sed si dubietur, ff. de iudic. l. denunciasse 17 §. 1 ff. ad leg. iul. de adult. Menoch. de arbit. lib. 2. cas. 197 n. 4. Narbon. in l. 20. tit. 1. lib. 4. Recop. §. ff. 19 n. 24 D. Valenz. pleniss. sine conf. 191. per totum.*

(f) *Enriq. in summ. lib. 7. cap. 25. n. 5. Processus sententia, & inde sequuta sūt ipso iure irrita, & lit. 1. plures refert.*

(g) *Barbol. de potest. Episc. d. alleg. 105. ex n. 80. & in Concil. d. cap. 14. sess. 25. n. 3.*

[h] *sess. 25. de Regul. d. c. 14. vbi Barbol. ex n. 3. & d. alleg. 105. ex n. 18. Rodrij. 2. tom. q. 63. art. 7. & q. 2. vbi assert. Bull. Clementis VIII. incip. suscepti maneris.*

(i) *Barbol. d. alleg. 105. n. 20. & in Cōcil. d. c. 14. n. 3. in fin.*

(j) *d. sess. 25. de Regul. cap. 14.*

(k) *Trident. sess. 24. de reform. c. 5.*

(l) *Ex vsurpatione iurisdīctionis, fit iniuria ipsius officio aut dignitati; & ei competit cognitio, Menoch. de arbit. lib. 2. cas. 263 n. 7. Barbol. in l. vnic. C. nequis in sua caa. n. 17. Auend. de exec. mand. lib. 1. c. 5. n. 8. & infra dicemus.*

[m] *Decis. Pauern. relata ab Aldan. in cōp. Canon. resol. lib. 2. tit. 8. n. 1. Barbol. in concil. sess. 25. d. cap. 14. n. 5.*

(n) *Qua primum fundari debet, pleniss. me, vt diximus, D. Valenz. d. conf. 191. per totum, & conf. 52. D. Salgad. de Reg. prot. 2. p. cap. 10. n. 68. Barbol. de potest. Episc. allegat. 106. n. 18. Alter Barbol. in l. si quis ex aliena n. 148. ff. de iudicij.*

[o]
 Glos. in cap. signis 2. q. 7. verb. con-
 vitij Barbof. in l. vnic. c. nequis in sua
 caſa n. 12. D. Valenz. conf. 184. n. 73.
 D. Creſp. obſeru. 5. l. ex n. 15.

[p]
 Barbof. in cap. dilectus 11. de poen. n.
 4. & ſeq. Bern. Græo. ad prax. Camer
 Imper. lib. 1. concluf. 39. n. 5.

[q]
 Pleniffime d. Sued. de leg. Polit
 lib. 1. cap. 15. ex n. 4. t. Rodrig. 2. tom.
 q. 63. art. 4. ex Bull. Sixti IV. Quod
 nullus Ordinarius ſeu Legatus, quavis
 auctoritate vtens quamecumque ſuperio-
 ritatem ſuper pradictos fratres vindica-
 re præſumat.

[r]
 Concil. Trid. ſeſſ. 25. de Reg. c. 1. & 4.
 Arauj. de ciſſ. moral. tract. 3. q. 17. D.
 Salzed. d. cap. 15. n. 46. vbi alios con-
 gerit.

[s]
 Ex Lecan. in Marcell. Magn. Car
 mel. §. 39. n. 471. & ſeq. & in Marc.
 Magn. Minor §. 18. D. Salzed. d. cap.
 15. n. 47. Religioſorum cauſas extra Re-
 ligionem deduci. & trib. unalibus Sacu-
 laribus propolari, contra eorum decus,
 Mirand. in Man. pralat. 2. tom. q. 10.

[t]
 L. 40. tit. 5. lib. 2. Recop. D. Salgad.
 de Reg. Protect. 1. p. c. 7. prelad. 5. n. 10
 Zeuall. de cognit. per viam viol. 2. p. q.
 25. n. 14. D. Solorzan. de iur. ind. lib. 3
 cap. 26. á n. 34.

[u]
 De qua D. Salzed. d. c. 15. n. 42.

[x]
 Idem D. Salzed. n. 51.

[y]
 Idem D. Salzed. n. 50.

[z]
 Ex trad. ab eod. D. Salzed. d. cap.
 5. per totum argum. cap. Episcopum 7.
 cap. Episcopi 8. q. 2. Ad Eccleſias, qua
 extra terminos eorum ſunt, ne accedant
 neque confundant, & permisceant Ec-
 cleſias.

[a]
 L. præces 3. ff. de offi. præſid. Si exceſ-
 ſerit imperium priuatus eſt. Gem. in
 c. ſi Abbatem, n. 4. de elect. lib. 6.

(b)
 L. extra territorium 20. ff. de iurid.
 omni

11. In quo Episcopali præcepto Miniſter Prouintia-
 lis reuerentiam non ſubmiſiſit? In quo dignitatē of-
 fendit? Sic illa, & alia decifiones explicatur, [o] quã
 do offenſio reſpicit dignitatem, non ſi ratione odij
 particularis intuetur perſonam, & in dubio præſumit-
 ur iniuria, non vt iudici, a ur Præſolato, ſed vt priuatæ
 perſonæ illata. [p]

12. Certè, Illuſtriſſime Dñe, in caſu expreſſo non vt
 Episcopuſ œconomicaſ Religionis poteſtatem, Reg-
 ularis reformationis diſciplinam contraire, aut tẽ-
 perare tua Dignitas contendeat.

13. In hoc enim quod pertinet ad perfectionē vitæ
 Religioſæ, ſtatumq; eius, reſormatiõis inſtitutu cor-
 rectionis regimẽ, politicamq; œconomiã intra clauſ-
 tra obſeruantiam clauſurę mutationē, habitationis
 formam, recedendi à Monafterio, ac tranſeundi de
 vno ad aliud, omniſ inhiſita (q) eſt Episcoporum po-
 teſtas, exẽptiq; ſunt Regularẽs à iuriſdictione Eccle-
 ſiaſtica, ſiue ordinariõrum, ſiue Apoſtolicæ Nuntij,
 etiam Legati à Latere.

14. Nec enim ex his per viam reuerſus patet aditus
 [r] cū detrectant Prælatõrum præcepta, & eo uſi
 Apoſtolica decreta ſtatui Religioſo, & ordini indulta
 tranſgredi videantur, & ad eximendum ab obediẽ-
 tia, nec in Ordinarijs, nec in Nuncio Apoſtolicõ datur
 facultas, (s) offendetq; Regulari obſeruantia, quod in
 externis tribunalibus ſuper his ventiletur.

15. Quare apud Suprema Tribunalia Regia lege (t)
 fancitum, non eſſe trahenda per viam violentiẽ acta
 viſitationis, aut correctionis Regularium, quæ omni
 modo ſuperiorum directioni priuatiuẽ relinquẽ
 debet, & nõ abſq; ſcandalo in iudicio publicẽ recitatur.

16. Sed & alia cõſultatione à Supremo Concilio (u)
 Regiæ Maieſtati facta, & ad eius inſtãtiã concordata
 quæſtione cū Apoſtolicõ Nuntio, (x) declarataq; Reg-
 gali mente circa Regios concionatores, (y) abſolutẽ
 ab omnibus exempta ſuadatur iuriſdictione Regularis
 circa obſeruantiam, correctionem, ſtatum que Reli-
 gioſæ diſciplinæ.

17. Cum autem ſic Episcopis, nec liceat regulari gu-
 bernio ſe interponere, (z) vt priuatus, (a) & tanquam
 Seraphicæ Familiæ alumnus, & quondam Generalis
 Præſatus, cum Miniſtro, Diſinitõribus, alijsq; Fratri-
 bus tua loquebatur Dominatio.

18. Quomodo ergo dari poteſt Dignitatis iniuria,
 Præſulatuſq; indecũs? Eri aſi Regularẽs exceſſerint?
 Exceſſit dignitas limites Prælatitiæ, & ordinariæ po-
 teſtatis; in quo metas iuriſdictionis, egreditur digni-
 tatē exiit, eſſeq; priuatum induit. (b)

19. Innotescere voluit Prouincialis Minister, in ipso actu prolata verba, tanquam voluntatis, indicia, (c) cuius factum, etiam in culpa, non afficit Episcopum, non officit Dignitati personam respicit eius, qui sine potestate, & iurisdictione, depositis infulis, vt priuatus operabatur.

20. Ex quo (si vt delictum habetur) propria iniuriæ iudicium disceptare, & in eo sententiam dicere, ius non patitur, (d) quod ratione dignitatis offensæ Episcopo conceditur, intuitu personæ denegatur, hæc est Magistralis distinctio (e) pluribus Sacræ Congregationis, & Rotæ decisionibus admissa.

21. Episcopo Abulensi, sic dubitanti, fuit responsū (f)

22. Nouemb. 1587. An ad Episcopum, vel alium Superiorem, quando vniuersum Capitulum deliquit? Respondit, huiusmodi facultatē procedendi pertinere ad Episcopum, nisi delictum sit in contemptum, vel contra ipsum, tunc enim facultatem procedendi contra Capitulares deuoluitur ad proximum Superiorem.

23. Sed & Sacra Concilij Tridentini Congregatio eandē approbat distinctionem, (g) quando res ad se, vel suos priuato nomine pertinet, & pluribus alijs, quæ fastidium essent si relata numerari vellimus.

23. In qualibet ergo consideratione culpæ Ministro Prouinciali oppositæ tuæ Dominationi, minimè licuit cognitio, de facto notoriè nullitè proceditur, & ordinaria, aut delegata (Regularis exceptionis iure) in presenti omnino excluditur potestas.

SECTIO IX.

Turbatur Regularis exemptionis obseruantia Supremi Concilij præcepto conseruanda, & indebite consilij uis in iustitia uirtus uiolatur.

PRO transgressionibus, uoluntaria attributione discussis, veras tuæ Dominationis patimur iuris naturalis, diuini, positiui, Canonici, & ciuilibus transgressionibus (a) (& quod certè dolendum) tuæ ipsius Religionis, immunitatis, exemptionis, & priuilegij, non in membro, sed in capite, non in particulari subdito, sed inde Superioribus Prælato, Religiosæ obseruantie, & uisitationi incumbenti.

2. Utrum hæc Regularis exemptionis turbatio, & extra in Sacra Tridentina Synodo contenta iurisdictionis ingessio, Prælatiq; Prouinciæ carceris additio, notoriam vim continet, Regaliq; præcepto ex potestate tuitiua, Concilij obseruantia, (b) Religionumq; patrocinio in supremo consilio, instante Prouincia declarari debet.

3. Cum enim ex priuilegijs Regularibus, formaq; in

omn. iud. Gracian. de ciff. c. 8. n. 12. Barbof. de potest. Epis. 3 p alleg. 80. ex n. 8. Locus enim exemptus, & locus extra Diocesim indicatur à pari, n. 9.

[c]

Vt diximus supra sect. 5. n. 6. lit. i.

[c]

L. vnic. C. n. equis in sua ca. l. vlt. §. viros autem. C. vbi Senator. vel clarif. l. Iulianus 17. ff. de iudic. l. 10. tit. 4. p. 3. cap. inter quærelas 27. 22. q. 4. Nihil te ostendis de celestibus cogitare, sed terrenam te conuersationem habere significas, dū pro uindicta propria iniuriæ [quod sacri Canonibus prohibetur] maledictionem anathematis inuexisti.

[c]

Gloss. in c. si quis 2. q. 7. verb. conuictij, & in c. 1. de pen. lib. 6. verb. puniti re, Sard. cons. 50. per totum,

[f]

D. Valenz. cons. 184. n. 74. Barbof. in concil. l. 5. §. de reform. c. 7. n. 22.

[g]

sef. 75. de reform. c. 7. D. Salgad. de suppl. ad SS. 2. p. c. 5 §. 1. n. 19. Barbof. in d. c. 7. n. 42. & de potest. Epis. alleg. 73. n. 16. & de Canon. c. 35. n. 7.

[a]

Defensio pronunciat ex iure naturali, Diuino, Canonico, & Ciuili, D. Salgad. de suppl. ad SS. 1. p. c. 2. sect. 2. n. 105. Qui enim defensionem pro delicto arguit, hæc omnia transgreditur.

(b)

Ad trad. per n. Sa. zed. lib. 1. de leg. Polit. c. 55. n. 59. ex antea discussis, D. Salgad. vbi proxime 2. p. c. 11. ex n. 104.

(c)
Solum conceditur expressis casibus,
& eo modo, quo exprimitur, & non aliter, Moron. resol. illust. Ref. 12. n. 18.

(d)
D. Salzed. d. lib. 1. c. 17. n. 22. Vim facit notitiam, qui sine iurisdictione procedit, cuius defectus est maior nullitas, D. Solgad. de Reg. prot. d. 2. p. cap. 17. n. 4 & 4. p. cap. 3. per totum, & ex n. 63. & 76. Excedere, & grauare patria sunt.

(e)
Ex decis. S. Rer. Abulen. Episc. relata à D. Valenz. conf. 184. de qua sess. 8 n. 21. & quod circa penas infligendas notat Moron, vbi proxime n. 19. Barbo, de iure Eccles. lib. 1. c. 43. n. 63. vbi de iur. remis. f. Episc. Porcelen.

(f)
Senec lib. 2. de ira.
(g)
L. 4. C. de Patria potest. D. Valenz. conf. 43. n. 14.

(h)
Lib. 3. Reg. cap. 12. Diu. Ambros. lib. 2. offic. cap. 18.

(i)
Barbo, in c. siatus 18. q. 1. n. 11. Enriq. lib. 10. de Sacram. Ord. c. 33. n. 4. in fin. Obedientiam ex voto pristino debet Papa, prater illam, quæ Episcopus sub iuramento spendet Papa.

(j)
D. Salgad. de Reg. prot. 2. p. c. 4. per totum, & n. 258. ex de cis. Sac. Cong. Concil. Triad. sess. 74. de reform. cap. 20. Congregatio Concilij censuit grauiam indebita carcerationis esse ex his, quæ per appellationem à disintina reparari nequunt: id eoque ab eo antè disintinam appellare licere, & ordinariu tenori huius appellationi deferre, & finire processum. Narbon, in l. 59 tit. 4. lib. 2. recop. gloss. 1. n. 109.

(k)
Cessat enim violentia, vbi ius assistit. D. Salgad. 1. p. c. 2 § 3. n. 28. Obedienti superiori secundum ius operatur, nullam vim facit.

concilio expressa cognitio aliter ordinarijs omnino prohibeatur, [c] si illa assumpserint, deturbar do privilegia, transgrediendo Concilium, vim facere, iniuriæq; Prælati legitime exemptis indubium est. (d)

4. Recte pluribus [prouentioris scientiæ, prudentiæ expertioris] ex accessit à te Consiliarijs, dum extollebatur delictum, summaria causæ, cum sessione in captura remittenda in Apostolicæ Sedi, aut eius Legato à Latere, tanquam exceptorum Iudici, aut tãquam immediato Superiori propter impedimentum ordinarij fuit visum. (e)

5. Hoc sanioro Concilio, si acquisceret, propriæ indemnitati, tu Dominatio Consuleret, Alienæ Paterni cordis, indignationis affectus, dilata iudicis cognitione mederetur, patfieret inculpatio, veritatem enim dies aperit, (f) aut pro tua sapientia digna mutatione concilij, agnosceres, congruentius (g) quidem videri intra domum inter te, & filios tuos, si quæ cõtroversia orientur terminari.

6. Sed alienorum concilia Paterni cordis dulcedinè in duritiam irati Iudicis mutari, lætantur, seniorum monita spernens, & adulantium iuuenum placitam suggestionè sequens, Roboam Israël's gloriæ perdidit (h)

7. Nunc autem, & in se reuersus Dominatio tua, in præteritis, sic deuiatus concilij's Eminentissimi Cardinalis Hispaniæ Nuntij, præcepto, obediẽtiam (tibi duplici vinculo, (i) iuramenti, & voti præcipuam) in minimo differre, ne admittat, ruiturus in peius noua consulentium leuitate.

8. Ipsius superioritati officit pro motoris fiscalis inconsulta prætenso, vt inhibitionem admittam reuocares, & in vim cognitionis primæ instantiæ, iuxta Concilij decretum iurisdictionem reassumeres.

9. In Regali Granatenfi Cancellaria per viam violentiæ comparsens, licet repetitum Regale mandatum obtinuit, in tempestiue, incompetenter, & contra ius, huiusmodi recursus consulitur, & practicatur.

10. In tempestiue, quia prima cognitionis instantia (etiam in causis Regularium concessa) adhuc non lædebatur virtute appellationis à captura irreparabile damnatum, verè contingente, (j) quæ ex grauiam iure fundatur, eum debolutione ad Superiorem etiam iuxta decretum Concilij, & sine primæ instantiæ præiudicio.

11. Incompetenter, quia inobediẽtia mandati Superioris Hispaniæ Nuntij vis non aderat, (K) sed in ipsius præcepto comminante censurarum incursum pro actorum remissione, & grauantis iudicis quærela illi Prætorio Regio in cuius territorio degit, cogni-

25.
nitionem assignat (l) & non alij, verum, & Nuntij Apostolici violentiæ recursus supremo Concilio expressa decisione reservatur. (m)

12. Contra ius, quia cum ex cognitione primæ instantiæ inhibita, in obseruato; Tridentini decreto recursus fundari conetur, aliã decisiõn(a) Cæcelsarijs abstrahitur, & supremo referuatur Concilio, protectionem Concilij, eiusq; decretorum custodiam priuatiuè Authorante.

13. Quam expressa iura promotoris fiscalis directio prætermisit; & salubriæ totius Reipublicæ Catholice auxilio. (o) abutens, (p) dum in uolentiæ præsidij retorquet, vt carcerationis vexatio iniuste prægrauetur, (q) nouo césuram periculo incidisse vcreatur (r) Ecce nunc in nouissimò errore iterata consilia.

14. Expergiscere (vt Diuus Bernardus, (s) proloquitur ad Eugenium) expergiscere ergo, & pessimæ consiliariorum seruitutis onus, iam, iamq; imminens, imò iam non modicè præmens, non tantùm caue, sed horrè, memento proinde, non dico semper, non dico sæpe, sed vel interdum redde te ipsum tibi.

15. Benigni quippe Principis (t) est ad clementiæ cõmodũ transilire terminos æquitatis, nõ enim integritati detrahit, quod filiorũ, aut fratruũ amoris deseruit.

16. In oculo Ioseph Ægypti saluator, (u) & fratres arguit de venditione, & certiorat de venia, ne eorũ, ipsiusq; familia perfidæ fraternitatis exemplo apud extraneos notaretur.

17. Vides á medicis, (x) quamquã in aduersa ualitudine, nihil serui, ac liberi diferant, mitius tamen liberos, clementiusq; tractari, si vt Pater intuiturus consuleres, & culpam ignosceres, aut mitius tractares; si vt iratus, quid miferum, quod innocentia punias; intucere, vt Pater, ne discutas, vt iudex, & si personæ irasceris, iam parce dignitati, parce Religioni.

18. Quæ circa delicta versantur, (y) mansuetam; & humanam faciem non recusant, inclinatus in terra Iesus (z) auertit oculos, ne cerneret, quod puniret, maluit in puluere scribere veniam, quam in carne dare sententiam, vt Pater, & vera delicta ma uult clementia tegere, quam vt Iudex punire, virtutis hæc victori. (a) est vindicta potestatis.

SECTIO X.

Declamantur iura Seraphica Familiæ, & Religiosa Fraternalitatis vincula, improuidis consilijs transgressa.

3. **S**ed proh dolor! Illustrissime Dñe, quis te fascina-

[x] Plin. lib. 8. e. pist. vlt.

[y] Sopater. relatus à dom. Simanc. lib 5. de rep. e. 17. n. 552.

[z] Diu. Ioan. cap. 8. Diu. Pet. Crisol. serm. 115.

[a] Temicitus orat. 5. pag. 136.

(l) L. 39. tit. 5. lib. 2. Recop. In hoc facto notorio, vbi indubio de iure legitime procedit, & datur causa propria iudicis inhibiti. (m) solum potest recursus intentari, vt secundo casu considerat. D. Salgad. 1. p. e. 2. §. 4. n. 12. & 2. p. c. 1. per totum, & n. 55.

(n) L. 52. cap. 25. tit. 4. lib. 2. recop. & tit. 8. lib. 1. remiss. vlt. a tozo 8. fol. 77 & tit. 4. lib. 2. remiss. 27.

(o) L. 81. tit. 5. lib. 2. Recop. d. l. 87. c. 25. tit. 4. lib. 2. l. 59. ii. 4. lib. 2. l. Salgad. de suppl. ad 88. 1. p. e. 14. ex n. 26.

(p) D. Salgad. 1. p. e. 1. pralud. 3. per totum, & n. 15. & c. 2. §. 2. n. 16. Est fauorabilis, & ab omni iure naturali, diuino, & positio proueniens, & permissus, ex P. Suarez, & alijs.

[] Abusus notorius dicitur, quoties in actu, qui geritur vsus nullus est l. 4. §. Idem Pomponius, ff. de adilit. adit.

[] Recursus Regius fauorabilis, ad leuatiõnem oppressorum. D. Salza. 1. p. e. 1. pralud. 3. & ad inuentionem iurisdictionis superioris 1. p. cap. 2. §. 1. n. 8. Retorquetur in odium, ad grauamen oppressi, & ad inobedientiam superioris, ex legitima appellatione procedentis, contra l. nulla iuris ratio 25. ff. de legib. l. quod fauore 6. c. eodem tit. cap. suggestum de appellat. cap. nonnulli 22. de rescript. d. Salz. 1. p. e. 2. n. 43. ne tam salubri recurso Regio abutantur neque remediũ ad præsidium innocentium inuentum, sit vinculum iniquitatis.

[] Detinens inuitum Regularem, aut Ecclesiasticum, Barbo. in cap. siquis sustente 17. q. 4. n. 32. cap. nuper 29. & ibi Abb. de feri. excom.

[] Diu. Bern. lib. 1. de consil. ad Eug.

[] Casiod. lib. 2. e. pist. 9.

[u] Genes. cap. 45. Præcipit, vt egrediantur cum illis foras, & nullus interesse alienus. Plura assert. D. Larrca alleg. sise. 103. per totum.

nauit; (a) vt sine criminis discussione, sic iratus profilires? Vt Seraphicæ, & tuæ Familiæ decorem obscurares? Ut audaci delicti, attributione etiam omnibus Prælati faceres inuissam? Et quod proprium est Principis indulgere, & clementer agere, (b) vt vindicando punires delicti fictam faciem, potius exoptare videris exercere rigorem.

2. Dispersi sunt fratres tui, lapides Sanctuarij, in capite omnium platearum, cum captus, & satellicio constrictus circuibat, per vias Ciuitatis, Regularis Prouincie Granatensis Prælati.

3. Sufficeret grauiori, & vere culpæ tuæ indignationis punitio, tui præcepti comminatio; non capturæ strepitu, non carcerationis scandalum.

4. Singularem prouidentiam noluit Dominus, vt carcerationem Prouincie Prælati, & fratris tui, manuscripter, sed prælo, non pugilari, sed typo, vt nec à videntibus legeretur, nec posteritas audiret, manu Filij simulachrum Patris viuum, conculcatum.

5. In quobis Ordinis Prælati stigmata Seraphici Patriarchæ conspiciuntur, Imaginem, quam in te veneratam prætulisti, in fratris persona vilipendis?

6. Si manus indulgentiam scriberet, si pugilaris gratiâ signaret, qui nomen Ioannis expressit, [c] fortasse confortationem acciperet, forsitam solutionem non pateretur.

7. Vbi sunt misericordie tuæ antiquæ? Vbi pietatis viscera? Vbi clementia? Vbi regularis obseruantie decor? Omnia à consentientium inconstanti concupiscentia transuersum conspiciamus. Blandientium consilia à rectitudine deuiant, & iustitiæ habitu ingeri solet iniuria.

8. Non semper salus, vbi multa, sed vbi saniora, iræque expertia consilia, clementiam sectantia, sic decet, vbi causa agit Religiosæ dignitatis, vbi frater fratrem dijudicat.

9. Verum quis fratrum causas exteris iudicandas commisit? Quis ex fratris culpa, matrem offendit? Gremium, vbi requieuisi, vbera quibus lactasti, decoré, quo induisti, familiam, in qua habitasti, militiam, cui nomé dedisti, sic contra ius nouo (d) opprimis exéplo.

10. Quid maius dicam? Sacram Religionem, ex qua, per quam, & in qua infulas captasti, sic vno icu conculcare permitis? Priuilegia, exemptionem, iurisdictionem, immunitatem, quibus frui gloriabaris, sic in consulto rescindis?

11. Memento diuini eloquij, filius sapiens honorat matrem, licet Pontifex non exiit tua dominatio materni decoris obsequium, [c] Filius, & Pater vno

tem-

[a]

Diu. Paul. ad Galat. 6. 3. *Quis vos fascinoauit? Glyceran ibidem, Fecit vobis apparere contrariam eius, quod est*

(b)

Theatr. vitæ hum. vol. 3. lib. 3. p. 705

[c]

Diu. Lucæ Euang. c. 1. *Postulans pugilarem scripsit dicens, Ioannes est nomen eius.*

[d]

Simach. Imp. Theodos. & Arcad. libi 10, Epist. 47.

[e]

Diu. Thom. 2. 2. q. 185. art. 8. *Non absoluitur, quantum ad omnia, sed ad illa qua Episcopatu repugnant. D. Cour. in c. 1. de testam. n. 18. Dian. plures referens 3. p. tract. 2. res. sol. 61.*

tempore existis, omnia que non aduersantur compat iuntur.

12. Reuerentialis affectus, in quo summæ dignitatis solio non inuenitur? Si Mater Seraphica Religio, vbi honor? Si filius, vbi decor? Si pater, vbi protectio?

13. Sancti Patris Regulam sequutus, memento, quod ex Apostolo Ecclesia in ipsius nomine promittit, (f) & qui hanc regulam sequi fuerint, pax super illos, & misericordia super Israël Dei. Vbi Pax? Si litibus implicamur? Vbi misericordia? Si incogitatis criminibus irruimur?

14. Crucifixi Iesu insignitus, & insignis sectator, mâ suetudinem, humilitatē, beneficentiam semper docuit. & cœlestis Magistri verborum custos, filius reliquit, pro hæreditate paupertatis, & pacis bona, his præ cæteris ditatus, quia primogenituram induisti, etiam iniuria laceratus, & vero crimine offensus, quã to magis rumore vano commotus, nimio dolore pudeat amississe elementiam.

15. Maluit David (g) in solio iniuriam Sem ei parcere (& à consiliariis incensus) ne & mansuetudinem perdidisset, & videretur Regi potestatis vltor.

16. Cum ignouit dormientem inimicum, honorem, & vitam eius inuadentem, Regni, & Coronæ dignus (h) ab eodem vigilante prædicatur.

17. Magna vere manuetudinis vis! Sacrum profecto parcendi studium! Quibus, & conciliatur Corona, & diuinitatis beneficentia æmulatur.

18. Sed & propriæ incolumitati inuigilans, vt de præteritis dolens, iterum audiat Dominatio tua Sacræ Congregationis decretum, quod dum sic declamabamus aduenit.

19. **P**ER Illustris, & Reuerendissime Dñe vtrifra- tres Sac. Congregatio, S. R. E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & regularium præposita, ad amplitudinem tuam scribi mandabit, vt ipse statim, nulla interposita mora, Patrem Ministrum Prouintialem Minorum Obseruantium Sancti Francisci, Prouintiæ Granatensis, excarcerari faciat, & de causis ipsius carcerationis in eadem Sacra Congregatione amplitudo tua, quam primum se iustificet, dum illi diutinam a Deo præcaram in columitatem. Romæ 22. Septembris 1684. Amplitudinis tuæ Studiofissimus vti Frater Gaspar Cardin: Carpineus Bâdinus, Pâtiaticus Secretarius.

20. Perpendat, amplitudo tua, verba, mentem consideret, sacri affatus attendat decissionem, non solum excarcerari Ministrum Prouintialem præcipit,

(f) Diu. Paul, ad Galatas cap. 6.

[g] Lib. 2. Regum c. 16. Diu. Ambrosii lib. 1. offic. c. 48.

(h) Lib. 1. Reg. c. 24. Et nunc scio, quod certissime regnaturus sis & habiturus in manu tua Regnum Israel.

Decretum Sacra Congregationis.

sed & causæ carcerationis iustificationem vt in eadē Sac. Congregatione examinetur, imponit.

(i)
De quo sup. Sect. 7. n. 17.

(j)
Ex Doctrin. Abb. in e. nuper 29.
& in e. vt fama 35 & in e. mulieres
6 de sent. excom. Barbol. in e. si quis
suadente 17. q. 4 & d. alleg. 105. En-
11q. lib. 7. c. 25. & quod de consilianti-
bus docet. Plaz. de delict. lib. 1. cap.
17. n. 4.

(k)
Tit. Lib. lib. 15.

(l)
Epist. 1. Diu. Paul. ad Corinth. c. 13.

(m)
Epist. 1. Diu. Petri cap. 2.

21. Iam in memoriam reuoca illius Apostolici Bre-
uis, clausulam (i) absolutionis, propter Regularium,
etiã Parricidarũ capturam, postea ab ipsa summa
sede approbatam, quam ergo in Ministri Prouintia-
lis, omni iure destituta, omni violentia inmissa, con-
sequentiam educemus.

22. Tua Dominatio educat, (j) exequentes timeãt,
consilantes pertimescant, audacia enim consilia (k)
prima specie læta sunt, tractu dura, eventu tristitia,
consultori pessima.

23. Sed Granatensis Prouintia Seraphici Patris se-
catrix, in vera charitate patiens, (l) non irritatur,
non cogitat malum, non agit perperam, omnia suf-
fert, omnia sperat, & omnia substat, quæ enim (m)
est gloria si peccantes, & colaphicati sufferemus, sed
si benefacientes patienter substinebimus, hæc est
gratia apud Deum.

24. Eius æternam clementiam in prosperitatis tuæ
desiderium, in salutis tuæ incolumitatem, offe-
rens sacrificia, orationes multiplicans, deprecatur,
& Illustrissimæ tuæ excelssæ Dominationi.

Diutinam **G**ratiam. **F**eliciorem. **B**e-
nificientiam. **P**erpetuam **S**æculis. **F**elicitate-
Exoptat. Gran. 10. Nouembris. Anno 1684